

GHID DE UTILIZARE

Directiva 2005/36/CE

Tot ce trebuie să știți despre
recunoașterea calificărilor profesionale

Prezentul document are scop pur informativ. Comisia Europeană și personalul său nu pot fi considerate responsabile din niciun punct de vedere pentru conținutul acestuia.

Comisia Europeană nu este responsabilă pentru modul în care ar putea fi reutilizată prezenta publicație.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2020

© Uniunea Europeană, 2020

Politica de reutilizare a documentelor Comisiei Europene este pusă în aplicare în baza Deciziei 2011/833/UE a Comisiei din 12 decembrie 2011 privind reutilizarea documentelor Comisiei (JO L 330, 14.12.2011, p. 39).

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, reutilizarea prezentului document este autorizată în temeiul unei licențe Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Aceasta înseamnă că reutilizarea este autorizată, cu condiția ca sursa documentului să fie recunoscută și să fie indicate orice modificări.

Pentru orice utilizare sau reproducere a unor elemente care nu sunt deținute de Uniunea Europeană, este posibil să fie necesară solicitarea permisiunii direct de la titularii drepturilor respective.

Print ISBN 978-92-76-16764-8 doi:10.2873/67974 ET-01-20-133-RO-C
PDF ISBN 978-92-76-16741-9 doi:10.2873/17899 ET-01-20-133-RO-N

GHID DE UTILIZARE

Directiva 2005/36/CE

**Tot ce trebuie să știți despre
recunoașterea calificărilor profesionale**

*Prezentul document are scop pur
informativ. Comisia Europeană și
personalul său nu pot fi considerate
responsabile din niciun punct de vedere
pentru conținutul acestuia.*

CUPRINS

INTRODUCERE.....	4
DREPTURILE CETĂȚENILOR ÎN EUROPA.....	4
MODUL DE UTILIZARE A PREZENTULUI GHID	4
UNDE POT GĂSI MAI MULTE INFORMAȚII?	4
I. POT SĂ BENEFICIEZ DE DISPOZIȚIILE DIRECTIVEI 2005/36/CE?	6
1. Doriți să lucrați sau să studiați într-o altă țară din UE?	6
2. Ce profesie doriți să exercitați?	6
3. Care este cetățenia dumneavoastră?	6
4. Puteți beneficia de directivă dacă sunteți cetățean al unei țări terțe?	6
5. Unde doriți să obțineți recunoașterea calificărilor profesionale?	7
6. Unde ați obținut calificările profesionale?	8
7. Cum știți dacă ați obținut calificările într-un stat membru sau într-o țară terță?	8
8. Se aplică directiva dacă ați urmat un curs în sistemul de învățământ la distanță sau un curs într-o unitate de învățământ francizată?	9
9. Profesia pe care doriți să o exercitați într-un alt stat membru este reglementată în statul membru gazdă?	9
10. Ce se întâmplă dacă profesia pe care doriți să o exercitați nu este reglementată în statul membru gazdă?	9
11. Este profesia reglementată pe care doriți să o exercitați echivalentă cu cea pentru care sunteți calificat?	10
12. Profesia pe care doriți să o exercitați sau pregătirea pentru această profesie este reglementată în statul membru de origine al dumneavoastră?	10
II. CARE DISPOZIȚII ALE DIRECTIVEI 2005/36/CE SE APLICĂ ÎN CAZUL DUMNEAVOASTRĂ?	11
13. Doriți să exercitați o activitate profesională temporară sau ocazional într-un alt stat membru sau doriți să vă stabiliți acolo permanent?	11
14. Puteți utiliza procedura cardului profesional european (EPC) pentru a obține recunoașterea calificărilor?	11
A. PRESTAREA TEMPORARĂ ȘI OCAZIONALĂ DE SERVICII	12
A.1 Reguli comune	12
15. Ce înseamnă prestarea temporară și ocazională de servicii?	12
16. Ce înseamnă termenul „stabilit în mod legal”?	12
17. Aveți obligația de a depune o declarație?	13
18. Cum știți la ce autoritate ar trebui să depuneți declarația?	14
19. Ce informații ar trebui să includeți în declarație?	14
20. Ce informații nu ar trebui să vi se solicite?	14
21. Ce documente vi s-ar putea solicita să includeți în declarația dumneavoastră?	14
22. Poate autoritatea competentă a statului membru gazdă să solicite documentele în original sau copii legalizate?	15
23. Toate documentele trebuie traduse și legalizate?	16
24. După ce ați depus declarația, când puteți începe să lucrați?	16
A.2 Verificarea prealabilă a calificărilor în cazul unui risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică	16
25. Ce înseamnă acest lucru în practică?	16
26. Care sunt profesiile care implică un potențial risc pentru sănătatea sau siguranța publică?	17
27. Statele membre pot să verifice calificările pentru profesiile sectoriale?	17
28. Sunt afectate profesiile din domeniul artizanatului, al comerțului și al industriei enumerate în anexa IV la directivă?	17
29. Verificările sunt recurente?	17
30. În cazul în care calificările dumneavoastră au fost confirmate, mai este nevoie să furnizați informații și documente suplimentare?	17
31. Ce decizie poate lua autoritatea competentă?	18
32. Ce măsuri suplimentare poate solicita autoritatea competentă și în ce circumstanțe?	18
33. În ce termen ar trebui autoritatea competentă să ia decizia?	18
34. Ce se întâmplă dacă autoritatea competentă nu răspunde în termenul prevăzut?	19

A.3 Reguli.....	19
35. Ce reguli trebuie să urmați pe durata exercitării profesiei dumneavoastră?.....	19
36. De la ce reguli sunteți scutit?.....	19
B. STABILIREA.....	20
B.1 Reguli comune.....	20
37. Cum știți unde să depuneți cererea de recunoaștere a calificărilor?.....	20
38. Ce documente vă poate solicita să depuneți autoritatea competentă din statul membru în care doriți să lucrați?.....	20
39. Puteți furniza din proprie inițiativă documente suplimentare și este util să procedați astfel? ...	22
40. Poate autoritatea competentă a statului membru gazdă să solicite documentele originale sau copii legalizate?	22
41. Trebuie să depuneți traduceri ale tuturor documentelor?	22
42. În ce termen ar trebui analizată cererea dumneavoastră de recunoaștere a calificărilor?	23
43. Care sunt drepturile dumneavoastră atunci când vi se acordă recunoașterea calificărilor?.....	23
B.2 Profesii sectoriale.....	24
44. Cum se analizează cererea dumneavoastră?	24
45. Ce condiții trebuie să îndepliniți pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor?....	24
46. Beneficiați de recunoașterea automată a calificărilor dacă ați obținut calificarea înainte ca țara dumneavoastră să intre în UE?	25
47. Ce procedură de recunoaștere a calificărilor se aplică dacă nu sunteți eligibil pentru recunoașterea automată?.....	26
B.3 Profesii din domeniul comerțului, al industriei sau al gestionării afacerilor....	27
48. Cum se analizează cererea dumneavoastră?	27
49. Ce condiții trebuie să îndepliniți pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor?....	27
50. Ce procedură se aplică dacă nu vi se poate acorda recunoașterea automată a calificărilor?....	27
B.4 Profesii vizate de sistemul general.....	27
51. Cum se analizează cererea dumneavoastră?	27
52. Ce decizii poate lua autoritatea competentă?	28
53. Ce se întâmplă dacă există o diferență substanțială între studiile parcurse în vederea exercitării aceleiași profesii?.....	29
54. Se poate alege între o perioadă de adaptare și un test de aptitudini?.....	29
55. Cum vă puteți pregăti pentru testul de aptitudini sau pentru perioada de adaptare?.....	29
56. Trebuie să organizați dumneavoastră perioada de adaptare?.....	30
57. Ce presupune perioada de adaptare?	30
58. Veți fi plătit în perioada dumneavoastră de adaptare?.....	30
59. Ce implică testul de aptitudini?.....	30
60. Câte teste de aptitudini ar trebui organizate pe an?	30
61. Puteți susține testul de aptitudini de mai multe ori?.....	30
62. În ce termen ar trebui autoritatea competentă să ia decizia în urma testului de aptitudini sau a perioadei de adaptare?	30
III. COSTURI.....	31
63. Vi se poate cere să contribuiți la costurile analizării cererii dumneavoastră în statul membru gazdă?	31
64. Vi se poate solicita să contribuiți financiar la un test de aptitudini sau la o perioadă de adaptare?.....	31
IV. CONTESTAȚIA.....	32
65. Care sunt drepturile dumneavoastră cu privire la introducerea unei căi de atac?.....	32
V. CERINȚE LINGVISTICE.....	33
66. Vi se poate solicita să cunoașteți limba statului membru gazdă?.....	33
67. Se poate impune în mod sistematic un control lingvistic?	33
VI. MECANISME DE ALERTARE.....	34
68. Ce se întâmplă dacă autoritățile naționale din țara dumneavoastră de origine vă interzic să vă exercitați profesia sau vă aplică restricții în acest sens?.....	34
69. Ce se întâmplă dacă se descoperă că ați folosit o diplomă falsă?	34
70. Ce drepturi aveți ca profesionist în legătură cu care s-a trimis o alertă în statele membre?....	34
VII. PE CINE POT CONTACTA DACĂ APARE O PROBLEMĂ?	35
71. Cine vă poate oferi asistență la nivel național?.....	35

INTRODUCERE

DREPTURILE CETĂȚENILOR ÎN EUROPA

Dreptul europenilor de a desfășura activități economice într-o altă țară din UE este un drept fundamental, consacrat în [Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene](#). Cu toate acestea, în limitele normelor pieței unice și în special în conformitate cu principiul proporționalității, fiecare țară poate permite accesul la o anumită profesie numai dacă persoana în cauză are o calificare profesională specifică. Acesta este un obstacol în calea liberei circulații a profesioniștilor în UE în măsura în care persoanele calificate să exercite aceeași profesie într-un alt stat membru dețin o calificare profesională diferită, și anume calificarea obținută în propria lor țară.

UE a instituit norme pentru a se asigura că statele membre examinează pe deplin modul în care vor fi reglementate profesiile în viitor, în sensul aprecierii dacă acestea sunt nediscriminatorii, justificate din perspectiva protejării unor motive imperative de interes public și necesare pentru a obține această protecție [Directiva (UE) 2018/958].

Există, de asemenea, norme menite să faciliteze recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale de către țările UE. Acesta este obiectivul [Directivei 2005/36/CE](#) (denumită în continuare „directiva”) privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin [Directiva 2013/55/UE](#). Deși acest lucru ar putea facilita recunoașterea, în practică nu există o soluție unică pentru recunoașterea calificărilor profesionale în cadrul UE.

Această directivă este completată de un [cod de conduită](#), care explică bunele practici naționale privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și pe cele neacceptabile.

MODUL DE UTILIZARE A PREZENTULUI GHID

Prezentul ghid utilizează un format simplu de „Întrebări și răspunsuri” pentru a explica drepturile pe care le aveți atunci când doriți să solicitați recunoașterea calificărilor profesionale într-o altă țară din UE.

Ar trebui să verificați mai întâi dacă [Directiva 2005/36/CE](#) vi se aplică, citind întrebările și răspunsurile de la [punctul I](#).

Dacă răspunsul este afirmativ, ar trebui să vă întrebați dacă doriți să vă exercitați profesia în alt stat membru, temporar sau permanent (**a se vedea întrebarea 13**). În fapt, normele prevăzute în directivă diferă în cele două cazuri:

- dacă doriți să vă exercitați temporar profesia într-un alt stat membru, consultați [punctul II.A](#);
- dacă doriți să vă stabiliți permanent într-un alt stat membru, consultați [punctul II.B](#).

Normele prevăzute în directivă diferă în funcție de profesie. Există trei mari categorii de profesii:

- profesii pentru care au fost introduse cerințe minime de formare în UE: medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect. Aceste profesii sunt denumite în mod colectiv în prezentul ghid „profesii sectoriale”;
- profesii în domeniile comerțului, industriei sau gestiunii afacerilor, menționate în anexa IV la [Directiva 2005/36/CE](#);
- toate celelalte profesii, denumite în continuare „profesii din sistemul general”.

Prin urmare, ar trebui să verificați ce norme se aplică profesiei pentru care sunteți calificat și pe care doriți să o exercitați într-o altă țară din UE. [Punctul II](#) explică diferențele reguli.

Nu în ultimul rând, la [punctele III, IV, V și, respectiv, VII](#) puteți găsi informații despre aspecte practice, cum ar fi costuri, contestații, competențe lingvistice și pe cine să contactați dacă întâmpinați o problemă.

UNDE POT GĂSI MAI MULTE INFORMAȚII?

1) [Site-ul Comisiei](#) conține informații suplimentare privind [Directiva 2005/36/CE](#) (în engleză, franceză și germană).

2) Statele membre au obligația de a respecta [Directiva 2005/36/CE](#) și trebuie să o încorporeze în dreptul intern. Cu toate acestea, prezentul ghid nu oferă informații despre normele specifice din fiecare țară care corespund dispozițiilor acestei directive. [Centrele naționale de asistență](#) vă pot oferi toate informațiile relevante despre procedura de recunoaștere și despre normele în vigoare în fiecare țară (documentele necesare, informația

dacă profesia este reglementată sau nu, nivelul de reglementare etc.). Misiunea acestor centre este de a vă ajuta să obțineți recunoașterea calificărilor dumneavoastră și vă pot oferi informații despre legislația națională care reglementează profesiile și modul de exercitare a acestora, despre legislația socială și eventualele norme deontologice.

3) În ceea ce privește formalitățile pe care trebuie să le îndepliniți în statul membru gazdă, puteți consulta [ghişeele unice](#) instituite prin Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne. Acestea furnizează următoarele informații:

- lista profesiilor reglementate din statul membru gazdă, inclusiv datele de contact ale autorităților competente și ale centrelor de asistență, lista formelor de educație și de formare profesională reglementate și de formare cu structură specială (a se vedea întrebarea 12), informații despre calificări și cerințe lingvistice, procedurile de recunoaștere a calificărilor și de furnizare de servicii temporare în țară, inclusiv informații despre toate taxele aplicabile și documentele care trebuie depuse;
- informații despre cum se obține cardul profesional european (a se vedea întrebarea 14);
- lista profesiilor care implică un risc potențial pentru sănătatea și siguranța publică și care fac obiectul unei verificări prealabile a calificărilor înainte de furnizarea de servicii temporare (a se vedea întrebarea 25);
- detalii despre modul în care se pot contesta deciziile privind recunoașterea calificărilor profesionale.

4) [Baza de date a profesiilor reglementate](#) conține, de asemenea, informații despre profesiile reglementate dintr-o anumită țară.

I. POT SĂ BENEFICIEZ DE DISPOZIȚIILE DIRECTIVEI 2005/36/CE?

Următoarele întrebări vă pot ajuta să decideți dacă puteți beneficia de dispozițiile acestei directive. Aceste norme se aplică numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

1. Doriți să lucrați sau să studiați într-o altă țară din UE?

Directiva 2005/36/CE se adresează numai profesioniștilor care sunt pe deplin calificați pentru a exercita o profesie într-un stat membru (cu alte cuvinte, persoanelor care au absolvit studiile necesare pentru accesul la profesie în țara respectivă, care pentru unele profesii pot include atât o pregătire teoretică, cât și una practică) și care doresc să exercite aceeași profesie sau activități profesionale într-un alt stat membru.

Directiva nu se aplică celor care doresc să studieze într-un alt stat membru sau celor care încep un curs de formare într-o țară și doresc să-l continue în alta. Aceștia ar trebui să contacteze [centrele naționale de informare pentru recunoaștere academică](#) pentru a primi informații despre recunoașterea diplomelor sau a cursurilor.

2. Ce profesie doriți să exercitați?

Directiva 2005/36/CE se aplică în principiu tuturor profesiilor în cazul cărora sunt necesare calificări profesionale specifice pentru a avea acces la exercitarea acestora în conformitate cu reglementările naționale. Cu titlu de excepție, procedurile de recunoaștere prevăzute în această directivă nu se aplică profesiilor pentru care un alt act legislativ specific al UE stabilește mecanisme de recunoaștere specifice. Puteți găsi o listă neexhaustivă a profesiilor vizate de directivă și de alte acte legislative specifice ale UE prin consultarea [bazei de date](#).

Pentru mai multe informații despre o anumită profesie reglementată, contactați [centrul de asistență](#) din țara gazdă.

Există directive specifice, de exemplu:

- Directiva 2016/97/UE pentru intermediarii în asigurări;

- Directivele 77/249/CEE și 98/5/CE pentru avocații care doresc să lucreze într-un alt stat membru folosind gradele profesionale din țara de origine.

Există, de asemenea, mai multe directive specifice în sectorul transporturilor și în cel maritim.

3. Care este cetățenia dumneavoastră?

Directiva 2005/36/CE se aplică resortisanților UE și resortisanților Islandei, Norvegiei și ai Liechtensteinului.

Se aplică și resortisanților Elveției, în temeiul unui [acord internațional UE-Elveția](#). Deși regulile de bază privind recunoașterea sunt similare cu cele care se aplică între țările UE, există unele diferențe. De exemplu, acordul UE-Elveția limitează libertatea de a presta servicii la 90 de zile pe an calendaristic, iar Directiva 2005/36/CE se aplică cu unele adaptări și fără schimbările introduse prin Directiva 2013/55/UE de modificare. În cazul în care aveți incertitudini, contactați [centrul de asistență elvețian](#).

Directiva 2005/36/CE se aplică și persoanelor care, atunci când solicită recunoașterea, sunt cetățeni ai uneia dintre țările menționate mai sus, chiar dacă anterior fuseseră cetățeni ai unei țări terțe. Se aplică, de asemenea, persoanelor cu dublă cetățenie, dintre care una aparține unei țări terțe. De exemplu, se poate aplica unui cetățean argentinian care are și cetățenie italiană.

4. Puteți beneficia de directivă dacă sunteți cetățean al unei țări terțe?

În general, directiva nu se aplică resortisanților țărilor terțe (adică resortisanții altor țări decât cele menționate la întrebarea 3). Cu toate acestea, anumite reguli privind recunoașterea diplomelor în temeiul directivei vi s-ar putea aplica dacă beneficiați de tratament egal cu resortisanții statului membru gazdă în temeiul unor directive specifice:

Sunteți **membru al familiei** unui resortisant al UE care își exercită dreptul la liberă circulație în interiorul UE¹

⁽¹⁾ Articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

Exemplu: Un medic din SUA care deține o diplomă franceză este căsătorit cu un resortisant francez. Cuplul locuiește în Franța și apoi decide să se mute în Germania. În acest caz, diploma de medic eliberată în Franța ar trebui să fie recunoscută în Germania, în conformitate cu normele Directivei 2005/36/CE.

- Aveți statut de **rezident pe termen lung**².
- Ați obținut un **permis unic** pentru a lucra într-un stat membru³.
- Sunteți deținătorul unei **cărți albastre a UE**⁴. Egalitatea de tratament se va aplica numai pentru activitățile exercitate ca angajat.
- Sunteți **lucrător sezonier**⁵.

Aveți statut de **refugiat** într-un stat membru⁶. Refugiații ar trebui să fie tratați ca resortisanți ai statului membru în care au primit statutul de refugiat. Dacă un refugiat are o calificare profesională acordată într-un alt stat membru, statul membru care i-a acordat statutul de refugiat ar trebui să recunoască această calificare profesională în temeiul Directivei 2005/36/CE.

Exemplu: Dacă sunteți un resortisant irakian care deține o diplomă de farmacist acordată în Țările de Jos și care are statut de refugiat în Belgia, ar trebui să obțineți recunoașterea diplomei de farmacist în Belgia, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE. Cu toate acestea, dacă decideți să vă mutați în Germania, dispozițiile Directivei 2005/36/CE nu se vor aplica atât timp cât nu obțineți statutul de refugiat în Germania.

În ceea ce privește **Regatul Unit, Irlanda și Danemarca**, egalitatea de tratament pentru resortisanții țărilor terțe se aplică numai membrilor familiei unui resortisant al UE care își exercită dreptul la liberă circulație în UE (Directiva 2004/38/CE).

5. Unde doriți să obțineți recunoașterea calificărilor profesionale?

Directiva 2005/36/CE se aplică țărilor menționate la întrebarea 3.

Ea se aplică persoanelor care doresc să exercite o profesie într-un alt stat membru, în care profesia este reglementată de cerințe obligatorii de calificare. Aceasta înseamnă că țara în care doriți să vă exercitați profesia nu poate fi aceeași cu cea în care ați obținut calificările. Un element „transfrontalier” este o condiție prealabilă. În consecință, directiva nu se aplică situațiilor pur interne dintr-o țară.

Exemplu: Directiva se aplică dacă sunteți un inginer de cetățenie italiană, complet calificat în Italia, și doriți să lucrați ca inginer în Spania; dacă sunteți fizioterapeut de cetățenie franceză, calificat complet în Belgia, și doriți să lucrați ca fizioterapeut în Franța. Cu toate acestea, nu se aplică dacă sunteți un medic de cetățenie belgiană, ați obținut calificările în regiunea belgiană Valonia și doriți să lucrați în regiunea belgiană Flandra sau dacă sunteți un medic de cetățenie maghiară, ați obținut calificările în Franța și doriți să lucrați în Franța.

Trebuie să obțineți recunoașterea calificărilor numai dacă intenționați să treceți fizic frontiera pentru a presta servicii. Dacă ați primit sarcini profesionale din alt stat membru, de exemplu prin mijloace electronice, cum ar fi analiza unei radiografii, și nu vă deplasați fizic în țara respectivă, nu este necesar să obțineți recunoașterea calificărilor (a se vedea și întrebarea 14). În acest caz, se pot aplica [Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic](#), [Directiva 2006/123/CE privind serviciile](#) sau directivele specifice unui anumit sector.

(²) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE, articolul 11 alineatul (1) litera (c) și articolul 21 alineatul (1).

(³) Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1), articolul 12 alineatul (1).

(⁴) Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17), articolul 14 alineatul (1) litera (d) și articolul 14 alineatul (4).

(⁵) Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94, 28.3.2014, p. 375), articolul 23 alineatul (1) litera (h).

(⁶) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9), articolul 28.

6. Unde ați obținut calificările profesionale?

Directiva 2005/36/CE se aplică dacă ați obținut calificările profesionale într-una dintre țările menționate la întrebarea 3.

Dacă ați obținut calificările profesionale în altă parte, procedura de recunoaștere în temeiul Directivei 2005/36/CE se aplică numai dacă ați lucrat cel puțin trei ani în statul membru care v-a recunoscut calificările în conformitate cu normele naționale și ați solicitat ulterior recunoașterea în alt stat membru.

Exemplu: Sunteți un resortisant francez care a obținut o calificare profesională ca moașă în Canada. „Prima” recunoaștere a acestei calificări într-o țară din UE (de exemplu, Franța) nu este reglementată de procedura de recunoaștere în temeiul Directivei 2005/36/CE, ci de normele naționale ale acestei țări. Cu toate acestea, dacă lucrați în Franța timp de trei ani după recunoașterea calificărilor și apoi decideți să vă mutați în Belgia, se va aplica procedura de recunoaștere în temeiul Directivei 2005/36/CE (sistemul general).

7. Cum știți dacă ați obținut calificările într-un stat membru sau într-o țară terță?

Ați obținut calificările într-un stat membru dacă aceste calificări au fost acordate de autoritatea competentă a unui stat membru și dacă ați parcurs formarea profesională în principal în UE. În conformitate cu principiile nediscriminării și proporționalității, statul membru gazdă căruia i se solicită recunoașterea acestor calificări pe teritoriul său deține o anumită marjă de apreciere cu privire la modul de evaluare a conceptului de „formare profesională parcursă în principal în UE”. În evaluarea sa, acest stat membru poate ține seama nu doar de durata formării profesionale parcurse în țara din UE pe întreaga durată a studiilor, ci și de disciplinele care au fost predate sau de examenele susținute în țara din UE și de relevanța acestora pentru profesia în cauză din statul membru gazdă. În cazul în care calificările nu sunt considerate calificări obținute în UE de către statul membru gazdă, acesta din urmă ar trebui să le expună solicitanților motivele care au condus la această decizie.

Exemplu: Dacă ați parcurs o formare profesională de inginer timp de cinci ani, dintre care trei au fost în Ucraina, iar doi în Danemarca, și calificările dumneavoastră au fost acordate de o autoritate daneză, aceasta nu înseamnă neapărat că, atunci când depuneți cererea de recunoaștere a calificărilor în Franța, acestea vor fi considerate calificări obținute în UE. Franța va evalua dacă poate considera calificările dumneavoastră drept calificări obținute în UE, luând în considerare nu doar durata studiilor, ci și substanța și conținutul diferitelor părți ale studiilor; dacă se concluzionează că aveți calificări care pot fi considerate ca fiind obținute în UE, se aplică directiva, iar în caz contrar se aplică procedura de recunoaștere națională din Franța. Pe de altă parte, dacă ați parcurs formarea profesională patru ani în Danemarca și un an în Ucraina, dar diploma dumneavoastră a fost acordată de o autoritate ucraineană, înseamnă că aveți o diplomă acordată în afara UE (a se vedea și întrebarea 6).

Această regulă nu se aplică totuși profesiiilor din domeniul sănătății pentru care au fost introduse cerințe minime comune de formare profesională în întreaga UE (medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist) și nici arhitecților cu calificări care respectă cerințele comune de formare profesională (a se vedea întrebarea 45).

Pentru aceste profesii, este suficient ca diploma să fie o diplomă națională acordată de un stat membru, indiferent de durata și conținutul studiilor parcurse într-o țară terță; la eliberarea diplomei, statul membru trebuie să se asigure că formarea dumneavoastră profesională îndeplinește cerințele minime prevăzute în directivă.

Trebuie menționat faptul că directiva implică recunoașterea de către statele membre a calificărilor profesionale obținute într-un alt stat membru. Cu toate acestea, nu implică recunoașterea de către statele membre a deciziilor anterioare de recunoaștere adoptate de un alt stat membru.

Drept urmare, dacă dețineți calificări profesionale emise în statul membru de origine al dumneavoastră, care au fost recunoscute de un alt stat membru în temeiul directivei, nu puteți utiliza o astfel de decizie pentru a obține, în statul membru de origine al dumneavoastră, drepturi diferite de cele conferite de calificările profesionale obținute în celălalt stat membru, cu excepția cazului în care furnizați dovezi că ați obținut calificări profesionale suplimentare în statul membru gazdă.

(7) Aceasta se referă la alte țări decât cele menționate la întrebarea 3.

8. Se aplică directiva dacă ați urmat un curs în sistemul de învățământ la distanță sau un curs într-o unitate de învățământ francizată?

Directiva 2005/36/CE nu prevede obligația ca dumneavoastră să fi parcurs integral sau parțial formarea profesională în statul membru în care ați obținut calificările. Există posibilitatea de a urma un curs în sistemul de învățământ la distanță sau un curs într-o unitate de învățământ francizată. O unitate francizată este o unitate care a încheiat un acord de franciză cu o instituție de învățământ dintr-un alt stat membru. În conformitate cu respectivul acord, programul de formare este oferit în unitatea francizată, dar este validat de instituția de învățământ situată în celălalt stat membru, iar calificările sunt acordate de această din urmă instituție. Prin urmare, sunt calificări obținute într-un alt stat membru.

Pentru ca aceste calificări să fie recunoscute în statul membru gazdă în temeiul directivei, trebuie îndeplinite o serie de condiții. Pregătirea oferită în unitatea francizată trebuie să fi fost validată în mod oficial de către instituția care acordă diploma. Diploma „francizată” trebuie, de asemenea, să fie identică cu diploma acordată în situația în care studiile se desfășoară integral în statul membru în care se află unitatea care acordă diploma. În sfârșit, diploma „francizată” trebuie să acorde aceleași drepturi de acces la profesia în cauză în statul membru în care se află unitatea care acordă diploma. Îndeplinirea acestor condiții poate fi verificată de către statul membru gazdă.

Exemplu: O universitate italiană a încheiat acorduri de franciză cu unități de învățământ din Grecia. Un cetățean grec care urmează studii de inginerie într-una dintre aceste unități francizate din Grecia va deține, după urmarea studiilor și promovarea examenelor, o diplomă de inginer de la universitatea italiană. Prin urmare, este vorba despre calificări obținute într-un alt stat membru.

9. Profesia pe care doriți să o exercitați într-un alt stat membru este reglementată în statul membru gazdă?

Directiva 2005/36/CE se aplică numai profesiilor reglementate în statul membru gazdă, adică profesiilor în cazul cărora accesul sau exercita-

rea în statul membru gazdă este condiționat, prin lege sau prin dispoziții administrative, de deținerea anumitor calificări profesionale. Prin urmare, Directiva 2005/36/CE vi se aplică dacă profesia pe care doriți să o exercitați într-un stat membru gazdă este reglementată în statul membru respectiv.

Exemplu: În Franța, o lege prevede că numai persoanele care au urmat studii liceale profesionale specifice pot exercita meseria de coafor; astfel, profesia este reglementată în Franța și, prin urmare, vi se aplică Directiva 2005/36/CE dacă doriți să lucrați pe un post de coafor în Franța.

Pentru a afla dacă profesia este reglementată în statul membru gazdă, consultați [centrul de asistență](#) din acest stat membru.

De asemenea, puteți găsi o [listă de profesii reglementate](#).

Pentru profesiile de medic, asistent medical generalist, moașă, farmacist, medic veterinar și medic dentist, Directiva 2005/36/CE a introdus standarde minime comune de formare profesională și aceste profesii sunt reglementate în toate statele membre.

10. Ce se întâmplă dacă profesia pe care doriți să o exercitați nu este reglementată în statul membru gazdă?

În acest caz, puteți exercita profesia respectivă în aceleași condiții ca și resortisanții statului gazdă (a se vedea întrebarea 43) și nu este necesar să obțineți recunoașterea calificărilor profesionale în conformitate cu Directiva 2005/36/CE. Valoarea care va fi atribuită calificărilor dumneavoastră va fi dictată de situația de pe piața forței de muncă, nu de norme juridice.

Cu toate acestea, chiar dacă profesia dumneavoastră nu este reglementată ca atare în statul membru gazdă, activitățile aferente acestei profesii în statul membru de origine al dumneavoastră ar putea fi rezervate unei alte profesii în statul membru gazdă. În acest caz, pentru a putea exercita aceste activități rezervate, trebuie să solicitați recunoașterea calificărilor. Vi se poate oferi acces parțial, iar autoritățile competente ar trebui să vă prezinte această posibilitate atunci când vă evaluează cererea de recunoaștere (a se vedea întrebarea 50).

Exemplu: Sunteți profesor de matematică în Franța și doriți să lucrați în Germania. Însă, în Germania, profesorii trebuie să predea două discipline; în acest caz, autoritățile germane ar trebui să evalueze posibilitatea accesului dumneavoastră parțial la profesie, adică posibilitatea de a preda doar matematică.

11. Este profesia reglementată pe care doriți să o exercitați echivalentă cu cea pentru care sunteți calificat?

Directiva 2005/36/CE se aplică numai dacă profesia pe care doriți să o exercitați într-un stat membru gazdă este echivalentă cu profesia pentru care sunteți calificat în statul membru de origine al dumneavoastră

Exemplu: Directiva 2005/36/CE nu se aplică dacă sunteți calificat pentru a exercita profesia de agent imobiliar în Spania și doriți să profesați ca avocat în Franța.

Simpla denumire sau titulatură a unei profesii nu este criteriul decisiv de evaluare a aspectului dacă este o profesie echivalentă. Este crucială comparabilitatea activităților profesionale desfășurate.

12. Profesia pe care doriți să o exercitați sau pregătirea pentru această profesie este reglementată în statul membru de origine al dumneavoastră?

Această întrebare nu se aplică profesiiilor de medic, asistent medical generalist, medic den-

tist, medic veterinar, moașă și farmacist, deoarece acestea sunt reglementate în toate statele membre. Nu se aplică nici profesiilor din domeniile comerțului, industriei sau gestiunii afacerilor menționate în anexa IV la Directiva 2005/36/CE, deoarece acestea beneficiază de recunoaștere automată în cadrul regimului de stabilire (a se vedea întrebarea 49), și nici în cazul arhitecților, care beneficiază, de asemenea, de recunoaștere automată în cadrul regimului de stabilire (a se vedea întrebarea 45).

Dacă nici profesia pentru care sunteți calificat sau pe care o practicați, nici pregătirea pentru această profesie nu sunt reglementate în statul membru în care ați obținut calificările, autoritatea competentă a statului membru gazdă ar putea solicita o experiență de exercitare a profesiei în cauză de cel puțin un an, cu normă întreagă, într-un stat membru care nu reglementează această profesie (a se vedea întrebarea 9 pentru definiția unei profesii reglementate). Dacă ați exercitat profesia cu fracțiuni de normă, durata experienței dumneavoastră profesionale relevante trebuie să corespundă duratei impuse cu normă întreagă.

Un curs de pregătire este reglementat atunci când nivelul și conținutul acestuia sunt stabilite prin legi sau reglementări sau sunt monitorizate de statul membru în care se desfășoară. Pentru definiția unei profesii reglementate, a se vedea întrebarea 9.

Pentru a afla dacă profesia sau pregătirea pentru această profesie sunt reglementate, consultați [centrul de asistență](#) din statul membru de origine.

De asemenea, puteți consulta o [listă de profesii reglementate](#).

II. CARE DISPOZIȚII ALE DIRECTIVEI 2005/36/CE SE APLICĂ ÎN CAZUL DUMNEAVOASTRĂ?

13. Doriți să exercitați o activitate profesională temporar sau ocazional într-un alt stat membru sau doriți să vă stabiliți acolo permanent?

Regulile aplicabile diferă dacă doriți să vă stabiliți într-un alt stat membru decât statul membru de origine al dumneavoastră sau dacă doriți doar să lucrați temporar și să prestați servicii într-un alt stat membru decât statul (statele) membru (membre) de stabilire al(e) dumneavoastră

Se consideră că vă stabiliți într-un stat membru atunci când vă instalați în respectivul stat membru în mod stabil și de durată.

Exemplu: Dacă sunteți un logoped calificat în Belgia, care părăsește Belgia și deschide un cabinet de consultații permanent în Franța, înseamnă că vă stabiliți în Franța. Dacă sunteți un inginer slovac și lucrați cu contract permanent într-o întreprindere din Cehia, înseamnă că sunteți stabilit în Cehia.

În aceste cazuri, beneficiați de dispozițiile Directivei 2005/36/CE aplicabile stabilirii.

Pe de altă parte, dacă sunteți deja stabilit în mod legal într-un stat membru în sensul Directivei 2005/36/CE (a se vedea întrebarea 15) și doriți să vă exercitați temporar sau ocazional profesia într-un alt stat membru, înseamnă că prestați un serviciu în respectivul stat membru și, prin urmare, activitatea dumneavoastră este reglementată de dispozițiile Directivei 2005/36/CE aplicabile prestării de servicii. Caracterul temporar al serviciului este evaluat de la caz la caz.

Exemplu: Un medic veterinar spaniol care a lucrat ca loçtiitor medical timp de trei luni într-un cabinet veterinar din Portugalia prestează un serviciu în Portugalia; un medic estonian care petrece trei zile pe lună îngrijind pacienți în Finlanda prestează un serviciu în Finlanda; un scafandru profesionist spaniol care lucrează pe o platformă petrolieră în Norvegia timp de patru luni prestează, de asemenea, un serviciu.

14. Puteți utiliza procedura cardului profesional european (EPC) pentru a obține recunoașterea calificărilor?

EPC este o procedură electronică pentru obținerea recunoașterii calificărilor profesionale sau pentru prezentarea unei declarații în vederea prestării de servicii temporare într-o altă țară a UE în care este reglementată profesia dumneavoastră. EPC nu este un card fizic, ci o procedură online de recunoaștere disponibilă pentru anumite profesii.

În prezent, puteți utiliza EPC numai dacă sunteți:

- asistent medical generalist;
- farmacist;
- fizioterapeut;
- ghid montan; sau
- agent imobiliar.

Puteți opta pentru solicitarea unui EPC, respectiv pentru utilizarea procedurilor tradiționale prevăzute în Directiva 2005/36/CE. Dacă urmați procedura EPC, veți putea descărca un certificat EPC care va servi drept dovadă a unei decizii de recunoaștere a calificărilor dumneavoastră sau a unei declarații anterioare privind prestarea de servicii temporare.

Pentru a afla mai multe despre modul în care funcționează EPC, avantajele acestuia, cerințele privind documentele și taxele posibile, consultați [secțiunea dedicată EPC](#) de pe site-ul **Europa ta**.

Pentru a pregăti o solicitare de EPC, consultați [EPC – Ghidul utilizatorului pentru profesioniști](#).

Pentru a solicita un EPC, utilizați [instrumentul EPC online](#).

Puteți verifica în orice moment valabilitatea unui EPC folosind instrumentul de [verificare a valabilității EPC](#).

De reținut că procedura EPC nu se aplică în cazul Elveției.

A. PRESTAREA TEMPORARĂ ȘI OCAZIONALĂ DE SERVICII

Dacă doriți să vă exercitați temporar profesia într-un alt stat membru, regulile aplicabile sunt mai flexibile decât dacă doriți să vă stabiliți în mod permanent, cu condiția să îndepliniți anumite condiții. În cele mai multe cazuri, nu este necesar să vă prezentați calificările spre aprobare și vă puteți exercita profesia imediat. Cu toate acestea, s-ar putea să fie necesar să furnizați o anumită cantitate de informații autorității statului membru gazdă.

La următoarele întrebări se precizează ce formați vi se poate cere să îndepliniți și se explică ce drepturi aveți în cazul în care se procedează la verificarea calificărilor dumneavoastră.

A.1 Reguli comune

15. Ce înseamnă prestarea temporară și ocazională de servicii?

Dacă sunteți stabilit în mod legal într-una dintre țările menționate la întrebarea 3 și intenționați să prestați servicii pe teritoriul statului membru gazdă temporar și ocazional, fiind prezent fizic în acest stat, autoritățile naționale evaluează acest caracter temporar și ocazional al prestării de servicii de la caz la caz, luând în considerare durata, frecvența, regularitatea și continuitatea activității⁽⁹⁾.

Autoritățile nu pot stabili nicio durată sau frecvență maximă implicită aplicabilă tuturor sau anumitor tipuri de prestatori de servicii peste care prestarea unui serviciu sau a unui anumit tip de serviciu într-un alt stat membru nu poate fi considerată ca fiind prestare de servicii în sensul dreptului UE.

În temeiul dreptului UE, serviciile pot fi furnizate pe o perioadă lungă, chiar de mai mulți ani, dacă sunt prestate, de exemplu, în legătură cu construcția unei clădiri mari. Prin urmare, un prestator de servicii se poate dota, în statul membru gazdă, cu infrastructura necesară pentru a presta serviciile în cauză, cum ar fi un birou, cabinete sau săli de consultații.

Atunci când evaluează caracterul temporar și ocazional al prestării de servicii, autoritățile pot lua în considerare tipul de activitate, cum ar fi activitatea sezonieră. Prin urmare, chiar și perioadele de lucru mai scurte petrecute într-un alt stat membru nu înseamnă neapărat că trebuie aplicate regulile

aferente liberei prestări a serviciilor. De exemplu, un instructor de schi din statul membru A prestează servicii anual, în timpul sezonului de schi, din noiembrie până în martie, în statul membru B. S-ar putea susține că acest instructor este de fapt stabilit ca instructor de schi în statul membru B, deoarece nu ar lucra ca instructor de schi în statul membru A în afara sezonului. Prin urmare, principala sa activitate de instructor de schi ar avea loc în statul membru B.

În cazul activităților sezoniere, statele membre pot efectua controale pentru a evalua caracterul temporar și ocazional al serviciilor prestate pe teritoriul lor. Statul membru gazdă poate solicita, o dată pe an, informații despre serviciile prestate efectiv pe teritoriul său dacă aceste informații nu au fost deja comunicate voluntar de către prestatorul de servicii.

Dacă autoritățile unui stat membru nu pot dovedi fără echivoc că o persoană este stabilită efectiv pe teritoriul său, aceste autorități trebuie să aplice regulile aferente prestării temporare și ocazionale de servicii. Acest lucru nu le împiedică să examineze din nou chestiunea într-o etapă ulterioară.

Dacă prestați un serviciu în statul membru gazdă fără a părăsi statul membru de origine al dumneavoastră, acest serviciu poate intra sub incidența Directivei 2000/31/CE privind comerțul electronic sau a Directivei 2006/123/CE privind serviciile, iar nu a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

16. Ce înseamnă termenul „stabilit în mod legal”?

Pentru a presta servicii temporar și ocazional, trebuie să fiți stabilit în mod legal într-una dintre țările menționate la întrebarea 3.

Se aplică reguli speciale în cazul Elveției, unde dreptul de a presta un serviciu este limitat la o perioadă de maximum 90 de zile de muncă efectivă într-un an calendaristic.

Dacă țara în care sunteți stabilit nu reglementează profesia pentru care sunteți calificat și nici studiile care conduc la exercitarea profesiei respective (a se vedea întrebările 9-12), statul membru gazdă vă poate solicita să dovedeți o experiență de un an de exercitare a profesiei în cauză în statul membru de stabilire.

⁽⁹⁾ Jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene: Hotărârea din 30 noiembrie 1995 în cauza C-55/94, Gebhard, EU:C:1995:411; Hotărârea din 11 decembrie 2003 în cauza C-215/01, Schnitzer, EU:C:2003:662; Hotărârea din 18 noiembrie 2010, C-458/08, Comisia/Portugalia, EU:C:2010:692.

Este totuși posibil ca această cerință să nu vi se aplice dacă sunteți arhitect, medic cu pregătire medicală de bază, medic generalist sau medic specialist, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă sau farmacist, profesii care beneficiază de recunoaștere automată (a se vedea întrebarea 45) sau dacă exercitați o profesie în domeniile comerțului, industriei sau gestiunii afacerilor menționate în anexa IV la Directiva 2005/36/CE și îndepliniți condițiile pentru a beneficia de recunoașterea automată în cadrul regimului de stabilire (a se vedea întrebarea 49).

Sunteți stabilit în mod legal dacă îndepliniți toate condițiile pentru exercitarea unei profesii într-un stat membru (a se vedea întrebarea 43) și nu sunteți supus vreunei interdicții – chiar și temporare – de a exercita această profesie. Puteți fi stabilit în mod legal ca angajat sau ca lucrător care desfășoară o activitate independentă. Nu este necesar să exercitați profesia în momentul în care intenționați să prestați serviciul.

Exemplu: Sunteți un arhitect francez înscris în registrul profesional; sunteți stabilit în mod legal în Franța, chiar dacă încă nu lucrați ca arhitect în Franța; pe de altă parte, dacă încă nu sunteți înscris în registrul profesional, nu sunteți stabilit în mod legal.

Exemplu: Sunteți angajat ca medic veterinar într-o clinică veterinară din Belgia. Sunteți stabilit în mod legal în Belgia.

17. Aveți obligația de a depune o declarație?

Acest lucru depinde de reglementările naționale.

Atunci când prestați pentru prima dată un serviciu pe teritoriul altui stat membru, acest stat membru vă poate solicita să depuneți o declarație. Nu este vorba despre o cerere de aprobare pentru a vă exercita profesia. Directiva nu impune statelor membre să solicite o astfel de declarație – este o opțiune pe care statele membre o pot aplica numai în limitele directivei și ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În cazul în care statul membru optează pentru solicitarea unei declarații de acest tip, vi se poate solicita să o depuneți o dată pe an, împreună cu informații referitoare la orice schimbări importante ale situației dumneavoastră și cu precizarea dacă intenționați să prestați servicii pe teritoriul statului membru respectiv pe parcursul anului în cauză. Declarația trebuie depusă în scris, prin orice mijloace: scrisoare, scrisoare recomandată, fax, e-mail etc., adresate autorităților competente din țara gazdă.

Dacă profesia pe care doriți să o exercitați implică un risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică, autoritatea statului membru gazdă poate să vă verifice calificările înainte de a începe să lucrați. Pentru mai multe informații, consultați secțiunea A.2. Dacă aveți dreptul să utilizați procedura EPC (a se vedea întrebarea 14), în loc să depuneți o declarație prealabilă, puteți solicita EPC pentru prestarea temporară sau ocazională de servicii. Odată emis, EPC rămâne în sistem timp de 18 luni și poate fi reînnoit pentru perioade de 18 luni.

Dacă solicitați un EPC, cererea dumneavoastră este transmisă direct autorităților desemnate, prin intermediul instrumentului EPC online (a se vedea întrebarea 14).

Puteți depune această declarație în orice moment înainte de a presta serviciul pentru prima dată. Este posibil ca statul membru gazdă să nu vă solicite să prezentați această declarație cu câteva luni sau zile înainte de a începe să prestați un serviciu. Cu toate acestea, trebuie să știți că, în funcție de profesia dumneavoastră, analiza declarației poate dura până la cinci luni (a se vedea întrebările 24 și 33). De asemenea, puteți să depuneți declarația dacă intenționați să prestați un serviciu în statul membru respectiv chiar dacă nu știți cu exactitate când se va întâmpla acest lucru. În orice caz, dumneavoastră vă revine sarcina de a evalua care este cel mai bun moment pentru a depune declarația înainte de a începe prestarea serviciului.

Exemplu: Sunteți un ghid montan polonez și doriți să vă exercitați pentru prima dată profesia în Austria timp de două sau trei săptămâni în sezonul de vară următor, fără să știți încă unde și când. Puteți depune declarația în toamna anului precedent în cazul în care calificările dumneavoastră trebuie să fie verificate (a se vedea întrebările 26-36), pentru a fi sigur că veți putea începe să lucrați în Austria la momentul preconizat. Dacă, pe de altă parte, ați prestat deja servicii în Austria, nu este necesar să vi se verifice din nou calificările și vă puteți exercita profesia imediat după ce ați depus declarația. În acest din urmă caz, puteți depune declarația mult mai târziu, de exemplu în noiembrie sau decembrie sau chiar cu o zi înainte de a începe să prestați serviciul.

Dacă solicitați un EPC, în termen de o săptămână de la primirea cererii dumneavoastră, autoritatea țării de origine va verifica mai întâi cererea dumneavoastră și vă va informa cu privire la eventuale documente lipsă, prin intermediul instrumentului EPC online. Odată ce dosarul este complet,

autoritatea din țara de origine are la dispoziție trei săptămâni pentru a emite un EPC pentru prestarea temporară de servicii în țara gazdă. EPC certifică faptul că ați respectat cerința de a depune o declarație prealabilă.

18. Cum știți la ce autoritate ar trebui să depuneți declarația?

Cu ajutorul centrului de asistență din statul dumneavoastră de origine sau din statul membru gazdă, a cărui misiune este de a vă oferi asistență pentru obținerea recunoașterii calificărilor, puteți găsi **autoritatea competentă** în cooperare cu centrele de asistență din alte state membre.

De asemenea, puteți depune declarația direct prin **ghișeul unic** al unui stat membru. Acest lucru vă permite să parcurgeți, de la distanță și pe cale electronică, toate procedurile și formalitățile – inclusiv depunerea declarației – necesare pentru a vă exercita profesia în statul membru gazdă.

Dacă aveți dreptul să utilizați procedura EPC (a se vedea întrebarea 14), instrumentul EPC online va transmite cererea dumneavoastră direct autorității desemnate. Puteți utiliza acest instrument pentru a urmări stadiul cererii dumneavoastră

19. Ce informații ar trebui să includeți în declarație?

Vi se va solicita, cel mai probabil, să precizați numele dumneavoastră complet, datele de contact (adresă, număr de telefon, adresă de e-mail etc.), cetățenia, profesia pentru care sunteți calificat în statul membru în care sunteți stabilit în mod legal și profesia pe care doriți să o exercitați în statul membru gazdă.

De asemenea, s-ar putea să fie necesar să furnizați informații despre eventuala asigurare de răspundere civilă profesională, de exemplu denumirea societății de asigurare, numărul contractului, dacă este cazul etc.

Pentru a facilita prelucrarea cererii dumneavoastră, puteți menționa, de asemenea, dacă vă oferiți serviciile pe teritoriul statului membru în cauză pentru prima dată sau dacă solicitați o reînnoire anuală.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC, vi se va cere să completați formularul de cerere online folosind instrumentul EPC online (date personale, date de contact, țara de stabilire legală, țara gazdă, profesia în cauză, precizarea dacă diploma dumneavoastră vă acordă dreptul la recunoașterea automată sau drepturi obținute, informații despre

eventuala asigurare de răspundere civilă profesională). Consultați documentele de orientare enumerate la întrebarea 14 înainte de a solicita un EPC.

20. Ce informații nu ar trebui să vi se solicite?

Statul membru gazdă nu are dreptul să vă solicite să specificați locul și/sau data și/sau durata prestării serviciului pe teritoriul său sau numărul ori identitatea participanților din grupul dumneavoastră în cazul în care însoțiți un grup de clienți în statul membru gazdă. De asemenea, nu este permis să vi se solicite să furnizați o adresă din statul membru gazdă.

21. Ce documente vi s-ar putea solicita să includeți în declarația dumneavoastră?

Statul membru gazdă vă poate solicita să anexați următoarele documente la declarația dumneavoastră înainte de a începe să prestați serviciul pe teritoriul său sau în cazul în care se produce o modificare a situației stabilite de unul dintre aceste documente:

- **dovada cetățeniei**
- **un document care dovedește că sunteți stabilit în mod legal într-un stat membru și că nu aveți interdicție de a vă exercita profesia, nici măcar temporar**

Exemple de documente care dovedesc stabilirea în mod legal:

Dacă profesia este reglementată în statul membru în care sunteți stabilit în mod legal: de exemplu, atestat din partea autorității competente, din partea organismului profesional competent, copie după licența dumneavoastră profesională.

Dacă profesia nu este reglementată în statul membru în care sunteți stabilit în mod legal: de exemplu, copie după licența dumneavoastră profesională, dacă există, extras din registrul comerțului, certificat eliberat de asociația profesională, certificat de la angajatorul dumneavoastră însoțit de un document de securitate socială sau fiscal.

Acest document trebuie să menționeze în mod clar profesia în cauză.

În cazul în care documentul depus nu stabilește dacă vi se interzice, temporar sau permanent, să exercitați profesia, vi se poate solicita să includeți un al doilea document pentru a demonstra că nu sunteți supus unei interdicții temporare.

Vi se poate solicita să furnizați un document care să dovedească stabilirea în mod legal doar dacă documentul respectiv există efectiv în statul membru în care sunteți stabilit în mod legal.

Exemplu: Extras din cazierul judiciar, certificat de la o autoritate judiciară sau polițienească etc.

■ **dovada calificărilor profesionale**

Este vorba despre calificarea care vă dă dreptul să vă exercitați profesia, în cazul în care profesia în cauză este reglementată în statul membru în care ați obținut calificarea. Aceasta poate fi și dovada experienței dumneavoastră profesionale. Dacă profesia nu este reglementată, elementul care certifică formarea profesională care v-a pregătit pentru exercitarea acestei profesii este calificarea sau, în lipsa unei calificări, experiența dumneavoastră profesională (a se vedea următoarea liniuță).

- **dovada că ați exercitat profesia în cauză timp de cel puțin un an în ultimii 10 ani în cazul în care nici profesia și nici pregătirea pentru aceasta nu sunt reglementate în statul membru în care ați fost stabilit în mod legal** (a se vedea întrebările 9 și 12). Puteți utiliza orice mijloace pentru a dovedi acest lucru, de exemplu o scrisoare din partea angajatorului, o declarație fiscală etc.
- **dovada că nu ați fost condamnat niciodată pentru o infracțiune gravă în cazul în care lucrați în domeniul securității** (de exemplu, agent de securitate privat), în **sectorul sănătății sau al educării minorilor și copiilor**, iar statul membru gazdă impune propriilor resortisanți să furnizeze documente echivalente.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC, vi se poate cere să încărcați copii ale documentelor menționate mai sus în instrumentul EPC online în cazul în care statul membru gazdă le solicită.

Conform normelor privind EPC, statul membru de origine al dumneavoastră ar trebui să fie în măsură să vă ofere asistență cu privire la cererea dumneavoastră și să verifice dacă este corectă și completă, în funcție de cerințele statului membru gazdă respectiv. Se vor verifica, de asemenea, autenticitatea și valabilitatea documentelor dumneavoastră.

Conform normelor privind EPC, autoritățile statului membru de origine al dumneavoastră nu vă pot solicita următoarele documente:

- **dovada faptului că sunteți stabilit în mod legal**, în cazul în care autoritatea din țara de origine este în măsură să confirme stabilirea dumneavoastră în mod legal prin mijloace administrative interne
- **orice certificat sau document pentru a cărui emitere este responsabilă autoritatea din țara de origine**, în conformitate cu dreptul intern.

În aceste cazuri, autoritatea ar trebui să emită documentele și să le încarce direct în dosarul dumneavoastră EPC.

Autoritatea competentă a statului membru gazdă relevant nu poate refuza emiterea EPC pe baza lipsei de dovezi privind cunoașterea limbilor străine și nu poate să prevadă ca fiind obligatorie prezentarea dovezilor privind cunoașterea limbilor străine în cadrul cererii dumneavoastră de emitere a unui EPC. Cu toate acestea, este posibil ca statul membru gazdă să solicite un anumit nivel de cunoaștere a unei limbi pentru exercitarea anumitor profesii, de exemplu cele cu implicații asupra siguranței pacientului, după ce a emis EPC. Cu ocazia solicitării EPC, veți putea deja să depuneți orice document care dovedește cunoașterea unei limbi și care poate fi solicitat de statul membru gazdă ulterior, după emiterea EPC. Pentru mai multe informații, consultați secțiunea V referitoare la cerințele lingvistice.

Pentru informații specifice despre cerințele referitoare la documentele necesare emiterii EPC în țările gazdă, consultați **simulatorul de documente necesare pentru a solicita un EPC**, disponibil în secțiunea dedicată a site-ului **Europa ta** (a se vedea întrebarea 14).

22. Poate autoritatea competentă a statului membru gazdă să solicite documentele în original sau copii legalizate?

Autoritatea statului membru gazdă nu vă poate solicita să depuneți documentele în original. Cu toate acestea, poate solicita copii legalizate ale documentelor importante, cum ar fi calificările profesionale și documentele care dovedesc experiența profesională.

Dacă nu puteți furniza copii legalizate ale unuia sau mai multora dintre aceste documente, autoritatea trebuie să verifice ea însăși autenticitatea documentului, în colaborare cu autoritatea statului membru în care sunteți stabilit în mod legal.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), vi se poate solicita să încărcați copii legalizate prin intermediul instrumentului EPC online numai dacă țara dumneavoastră de origine nu a fost în măsură să verifice valabilitatea și autenticitatea documentelor dumneavoastră și dacă țara gazdă impune prezentarea de copii legalizate. În orice caz, țara de origine nu poate solicita copii legalizate de la bun început, fără să fi încercat să verifice documentele prin mijloace administrative.

Statul membru gazdă nu vă poate solicita să furnizați o copie legalizată a documentelor oficiale care dovedesc cetățenia dumneavoastră, cum ar fi un pașaport sau o carte de identitate.

23. Toate documentele trebuie traduse și legalizate?

Autoritatea competentă a statului membru gazdă nu poate solicita ca documentele să fie traduse decât dacă acestea sunt necesare pentru analiza cererii.

Traducerile autorizate sunt solicitate numai în cazul documentelor importante.

Exemplu: Calificări profesionale, certificate referitoare la durata și tipul activităților care compun experiența profesională.

Cu toate acestea, dacă sunteți medic, asistent medical generalist, medic dentist, moașă, medic veterinar, farmacist sau arhitect ale cărui calificări sunt incluse în anexa V la Directiva 2005/36/CE, nu se solicită traduceri ale documentelor, întrucât acest lucru nu este esențial pentru analiza cererii dumneavoastră. Autoritatea competentă poate verifica cu ușurință dacă denumirea calificărilor dumneavoastră corespunde cu titlaturile din anexa V.

Autoritatea statului membru gazdă nu poate solicita traduceri autorizate ale documentelor standard precum cărți de identitate, pașapoarte etc.

Aveți libertatea de a alege legalizarea traducerii documentelor dumneavoastră de către o autoritate competentă a statului membru de origine al dumneavoastră sau a statului membru gazdă. Autoritatea statului membru gazdă trebuie să accepte traduceri legalizate de o autoritate competentă a statului membru de origine.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), vi se poate solicita să încărcați traduceri ale documentelor prin intermediul instrumentului EPC online numai dacă traduceri sunt solicitate de țara gazdă și numai pentru

documentele în cazul cărora este permisă solicitarea traducerii în conformitate cu normele privind EPC. În general, autoritățile nu pot solicita traduceri ale următoarelor documente în cadrul procedurii EPC:

- dovada cetățeniei (pașaport sau carte de identitate);
- dovezi ale calificărilor oficiale enumerate în anexa V la Directiva 2005/36/CE, eliberate de statul în care sunteți stabilit legal;
- următoarele certificate eliberate de organismul național din țara dumneavoastră de stabilire:
 - certificate de drepturi obținute, certificate de conformitate, certificate privind schimbarea denumirii calificării;
 - certificate de stabilire legală;
 - certificate care atestă faptul că nu există interdicții de exercitare a profesiei sau suspendări și/sau condamnări penale pe numele dumneavoastră.

24. După ce ați depus declarația, când puteți începe să lucrați?

Puteți începe imediat să lucrați pe întregul teritoriu al statului membru gazdă; nu este nevoie să așteptați ca autoritatea statului membru gazdă să vă dea undă verde (cu excepția cazului în care intrați sub incidența verificării prealabile explicate la punctul A.2 de mai jos).

Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), certificatul EPC care atestă că ați respectat condiția de a depune o declarație prealabilă va fi eliberat în termen de trei săptămâni după ce ați furnizat toate documentele și informațiile solicitate.

De asemenea, ar putea fi necesar să îndepliniți cerințe lingvistice suplimentare după depunerea declarației (a se vedea secțiunea V referitoare la cerințele lingvistice).

A.2 Verificarea prealabilă a calificărilor în cazul unui risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică

25. Ce înseamnă acest lucru în practică?

Dacă profesia pe care doriți să o exercitați implică un risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică, autoritatea statului membru gazdă poate

să vă verifice calificările, ceea ce ar putea amâna momentul în care puteți începe să lucrați. Pentru mai multe detalii cu privire la verificările prealabile ale calificărilor, a se vedea întrebările 30-34.

26. Care sunt profesiile care implică un potențial risc pentru sănătatea sau siguranța publică?

Puteți consulta [centrul de asistență](#) al statului membru gazdă pentru a afla care profesii consideră statul membru respectiv că ar implica un risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică.

Dacă intenționați să solicitați un EPC, puteți găsi aceste informații și prin intermediul [simulatorului de documente necesare pentru a solicita un EPC](#), disponibil în secțiunea dedicată de pe site-ul [Europa ta](#) (a se vedea întrebarea 14).

27. Statele membre pot să verifice calificările pentru profesiile sectoriale?

Statele membre nu pot efectua/solicita o verificare prealabilă a calificărilor pentru medici, asistenți generaliști, medici dentiști, medici veterinari, moașe, farmaciști și arhitecți, dacă aceste profesii beneficiază de recunoaștere automată ca parte a regimului de stabilire (a se vedea întrebările 44-47). Este posibil ca persoanelor în cauză să li se solicite să furnizeze o declarație prealabilă, după care pot începe să lucreze imediat (a se vedea principiul explicat la punctul A.2 întrebarea 43).

Exemplu: Dacă sunteți un medic portughez cu calificarea medicală „Carta de curso de licenciatura em medicina”, beneficiați de recunoașterea automată a calificării și nu aveți nevoie de verificarea calificărilor dumneavoastră.

Exemplu: Dacă sunteți fizioterapeut, un stat membru gazdă vă poate examina calificările dacă stabilește că există un risc pentru sănătate și siguranță.

28. Sunt afectate profesiile din domeniul artizanatului, al comerțului și al industriei enumerate în anexa IV la directivă?

Statele membre nu pot efectua o verificare prealabilă a calificărilor pentru persoanele care

exercită o profesie în domeniul artizanatului, al comerțului și al industriei care implică un risc potențial pentru sănătatea sau siguranța publică dacă aceste profesii beneficiază de recunoașterea automată în temeiul directivei, cu alte cuvinte dacă persoanele în cauză au numărul de ani de experiență profesională solicitat în directivă, precum și studiile necesare, după caz.

29. Verificările sunt recurente?

Nu, calificările dumneavoastră pot fi verificate doar atunci când sosiți pentru prima dată în statul membru gazdă pentru a presta un serviciu acolo.

Exemplu: Sunteți un fizioterapeut spaniol care a lucrat în Franța timp de patru luni în 2002, după ce vi s-au recunoscut calificările profesionale în statul membru respectiv. Doriți să lucrați din nou în Franța pentru o perioadă limitată. Calificările dumneavoastră nu pot fi verificate din nou, deoarece au fost deja verificate în 2002.

În mod similar, dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), calificările dumneavoastră nu vor fi verificate din nou atunci când solicitați o reînnoire anuală a EPC.

30. În cazul în care calificările dumneavoastră au fost confirmate, mai este nevoie să furnizați informații și documente suplimentare?

Autoritatea responsabilă pentru verificarea calificărilor dumneavoastră vă poate solicita să furnizați următoarele informații: durata totală a studiilor, disciplinele studiate și nivelul acestor studii, raportul dintre teorie și practică. De asemenea, autoritatea respectivă vă poate solicita să furnizați informații cu privire la experiența dumneavoastră profesională și la orice formare suplimentară, seminarii și alte cursuri pe care le-ați urmat pe lângă pregătirea inițială, de exemplu forme de învățare pe tot parcursul vieții.

Este în interesul dumneavoastră să furnizați aceste informații, deoarece astfel puteți facilita verificarea calificărilor și puteți evita necesitatea de a lua măsuri suplimentare (a se vedea întrebarea 32).

Dacă nu furnizați aceste informații, autoritatea are totuși obligația de a lua o decizie, dar va face acest lucru pe baza informațiilor disponibile.

31. Ce decizie poate lua autoritatea competentă?

Există mai multe posibilități.

După examinarea dosarului dumneavoastră, autoritatea poate decide să nu vă verifice calificările.

Exemplu: Autoritatea a verificat deja calificări similare și consideră că deținătorii acestor calificări nu prezintă un risc potențial pentru sănătatea sau siguranța beneficiarilor serviciului.

După examinarea dosarului dumneavoastră, autoritatea poate decide să vă verifice calificările și apoi să analizeze dacă vă va permite sau vă va interzice să prestați serviciul.

De asemenea, autoritatea v-ar putea solicita să luați măsuri compensatorii (a se vedea întrebarea 32). În acest din urmă caz, abia după ce v-ați conformat acestor măsuri veți primi decizia finală, care fie vă va permite să prestați serviciul (dacă cererea dumneavoastră este aprobată), fie vă va interzice acest lucru (dacă cererea dumneavoastră este respinsă).

Aveți dreptul de a introduce o cale de atac în fața unei instanțe sau tribunal din statul membru gazdă pentru a verifica dacă decizia este în conformitate cu legislația națională și a UE (a se vedea întrebarea 65).

Dacă autoritatea nu răspunde în termenele prevăzute în Directiva 2005/36/CE, serviciul poate fi prestat.

Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), autoritatea țării dumneavoastră de origine va verifica mai întâi dacă cererea dumneavoastră este completă, precum și valabilitatea și autenticitatea documentelor. Autoritatea respectivă va transmite apoi dosarul dumneavoastră autorității din țara gazdă, pentru a se lua o decizie. Autoritatea țării gazdă poate lua una dintre următoarele decizii:

- emite un EPC (autorizându-vă astfel să prestați un serviciu);
- solicită măsuri compensatorii;
- refuză să emită un EPC (interzicându-vă astfel să prestați un serviciu).

În plus, în cazul în care autoritatea țării gazdă nu ia o decizie în termenul prevăzut, EPC va fi emis în mod automat. Acesta are aceeași valabilitate și conferă aceleași drepturi ca și un EPC emis de autoritatea competentă.

32. Ce măsuri suplimentare poate solicita autoritatea competentă și în ce circumstanțe?

Autoritatea competentă vă poate solicita să dați un test dacă există diferențe substanțiale între pregătirea dumneavoastră și formarea profesională din statul membru gazdă, iar aceste diferențe ar putea aduce prejudicii pentru sănătatea sau siguranța beneficiarilor serviciului.

Înainte de a solicita un test, autoritatea trebuie să verifice dacă experiența dumneavoastră profesională, dezvoltarea profesională continuă sau orice altă formă de pregătire pe care ați parcurs-o ar putea compensa aceste diferențe.

Dacă autoritatea nu deține aceste informații atunci când a decis să vă solicite să dați testul, trebuie să vă ofere mai întâi posibilitatea de a demonstra că experiența dumneavoastră profesională, dezvoltarea profesională continuă sau pregătirea suplimentară v-a permis să eliminați decalajul de cunoștințe.

Dacă nu puteți furniza dovezi în acest sens, autoritatea vă poate solicita să dați un test. Dacă nu treceți testul, ar trebui să vi se ofere posibilitatea de a-l relua.

Aceleași reguli se aplică în cazul în care optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14).

33. În ce termen ar trebui autoritatea competentă să ia decizia?

În cel mai bun caz, decizia de a vă permite sau nu să prestați serviciul sau de a solicita măsuri compensatorii va fi luată în termen de o lună de la primirea cererii dumneavoastră și a documentelor justificative (dacă nu există probleme cu dosarul dumneavoastră) sau, în cel mai rău caz, în termen de patru luni de la primirea cererii dumneavoastră și a documentelor justificative (dacă există probleme cu dosarul dumneavoastră).

Dacă autoritatea decide să vă solicite să dați un test, nu va lua decizia finală decât după ce ați dat testul, deci perioada menționată se va prelungi. Autoritățile trebuie să vă ofere posibilitatea de a da testul în termen de o lună de la adoptarea deciziei de impunere a acestuia.

Drept urmare, dacă trebuie să dați un test și îl promovați, puteți presta serviciul, în cel mai bun caz, în termen de două luni de la data la care autoritatea a primit cererea dumneavoastră și documentele justificative (dacă nu există probleme cu dosarul dumneavoastră) sau, în cel mai

rău caz, în termen de cinci luni de la data la care autoritatea a primit cererea dumneavoastră și documentele justificative (dacă există probleme cu dosarul dumneavoastră).

Pentru mai multe informații despre termene, consultați [Codul de conduită](#) (în special punctul 8).

Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), autoritatea țării dumneavoastră de origine vă informează în termen de o săptămână de la primirea cererii dumneavoastră dacă lipsesc documente. După ce ați furnizat toate documentele solicitate și autoritatea le-a verificat validitatea și autenticitatea, aceasta transmite dosarul dumneavoastră autorității țării gazdă în termen de o lună. Autoritatea țării gazdă ia o decizie finală în termen de două luni de la primirea dosarului dumneavoastră (pentru motive justificate, această perioadă poate fi prelungită de două ori cu câte două săptămâni).

34. Ce se întâmplă dacă autoritatea competentă nu răspunde în termenul prevăzut?

Dacă îndepliniți condițiile pentru a beneficia de dispozițiile directivei referitoare la libertatea de a presta servicii (a se vedea întrebarea 13) și autoritatea nu răspunde în termenul prevăzut, puteți presta serviciul pe teritoriul statului membru gazdă.

Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), dar autoritatea gazdă nu ia o decizie în termenul prevăzut (a se vedea întrebarea 31), EPC este emis în mod automat. Acesta are aceeași valabilitate și conferă aceleași drepturi ca și un EPC emis de autoritatea competentă.

A.3 Reguli

35. Ce reguli trebuie să urmați pe durata exercitării profesiei dumneavoastră?

În general, trebuie să prestați serviciul folosind titlul profesional utilizat în statul membru de stabilire al dumneavoastră, dacă există un astfel de titlu pentru activitățile dumneavoastră profesionale. Titlul trebuie să fie într-o limbă oficială a statului membru de stabilire al dumneavoastră, pentru a evita orice confuzie între acesta și titlul profesional utilizat în statul membru gazdă.

De asemenea, trebuie să respectați normele profesionale de conduită legate direct de calificările profesionale în vigoare atât în statul membru de origine al dumneavoastră, cât și în statul membru gazdă, de exemplu normele referitoare la abaterile profesionale.

36. De la ce reguli sunteți scutit?

- Autorizarea de către o organizație sau un organism profesional și înregistrarea sau afilierea la acestea; poate fi totuși necesară o înregistrare temporară sau pro forma, cu condiția să nu întârzie sau să complice prestarea serviciului. Această înregistrare nu ține de responsabilitatea dumneavoastră, ci ar trebui să fie asigurată de autoritățile competente ale statului membru gazdă, dacă este necesar;
- Înregistrarea la o agenție de securitate socială; aveți însă obligația de a informa în prealabil această agenție cu privire la faptul că prestați serviciul sau, în cazuri de urgență, ulterior.

B. STABILIREA

Atunci când vă stabiliți (permanent) într-un alt stat membru pentru a exercita o profesie reglementată, statul membru în cauză poate să vă verifice calificările. Prin urmare, ar putea fi necesar să îndepliniți o serie de formalități și să urmați o procedură. Următoarele întrebări explică în ce constau aceste formalități și care sunt drepturile dumneavoastră în cadrul procedurii de recunoaștere.

B.1 Reguli comune

37. Cum știți unde să depuneți cererea de recunoaștere a calificărilor?

Centrele de asistență, a căror misiune este de a vă ajuta să obțineți recunoașterea calificărilor, vă pot informa unde să trimiteți cererea de recunoaștere și ce procedură aveți de urmat.

Cu toate acestea, ar trebui să aveți și posibilitatea de a depune cererea de recunoaștere direct, prin ghișeul unic al unui stat membru, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE și cu Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne. Prin intermediul acestor **ghișee unice**, puteți să parcurgeți, de la distanță și pe cale electronică, toate procedurile și formalitățile – inclusiv depunerea cererii de recunoaștere a calificărilor – necesare pentru a vă exercita profesia în statul membru gazdă.

Dacă aveți dreptul să utilizați procedura EPC (a se vedea întrebarea 14), puteți utiliza instrumentul EPC online pentru a solicita un EPC. Acesta va transfera cererea dumneavoastră direct către autoritatea desemnată. Puteți utiliza acest instrument și pentru a urmări stadiul cererii dumneavoastră.

38. Ce documente vă poate solicita să depuneți autoritatea competentă din statul membru în care doriți să lucrați?

38a. Documente aplicabile pentru toate profesiile

Autoritatea statului membru în care doriți să exercitați o profesie vă poate solicita să prezentați următoarele documente:

- **dovada cetățeniei dumneavoastră**, de exemplu o copie a cărții de identitate;

- **dovada că dețineți atestarea competenței profesionale sau calificarea** care vă pregătește pentru profesia în cauză sau vă oferă acces la exercitarea acesteia în statul membru de origine al dumneavoastră (de exemplu, o copie a atestatului sau a calificării); cu toate acestea, este posibil să nu vi se ceară să furnizați acest document dacă îndepliniți condițiile pentru recunoașterea automată pe baza experienței profesionale (a se vedea întrebările 47-49).

■ **dovada experienței dumneavoastră profesionale;**

- dacă dețineți o calificare obținută într-o țară terță și această calificare a fost deja recunoscută de un alt stat membru; în acest caz, autoritatea competentă a statului membru în care doriți să exercitați o profesie poate solicita un certificat, eliberat de statul membru care v-a recunoscut calificarea, care să ateste că ați exercitat într-adevăr această profesie timp de cel puțin trei ani pe teritoriul respectivului stat (a se vedea întrebarea 6);
- dacă profesia sau formarea dumneavoastră nu este reglementată în statul membru de origine (a se vedea întrebarea 12);
- în cazul în care și resortisanții statului membru gazdă trebuie să prezinte aceste documente pentru a avea acces la profesia în cauză, următoarele:
 - **un certificat care atestă integritatea și reputația dumneavoastră, faptul că nu ați declarat niciodată falimentul sau faptul că nu ați fost suspendat sau nu vi s-a interzis să exercitați profesia din cauza săvârșirii unei abateri profesionale grave sau a unei infracțiuni;**
 - **un certificat medical care atestă că aveți o stare de sănătate fizică sau psihică bună**, eliberat de o autoritate competentă, care poate fi inclusiv un medic fără contract cu sistemul de asigurări de sănătate (medic generalist sau specialist, în funcție de tipul de certificat necesar);
- **dovada capacității dumneavoastră financiare și a contractării unei asigurări profesionale.**

38b. Documente aplicabile exclusiv pentru profesiile sectoriale

Autoritatea competentă a statului membru în care doriți să exercitați o profesie poate solicita:

- **un certificat de conformitate:** este emis de statul membru de origine și atestă că aveți o calificare prevăzută în directivă;

- **un certificat referitor la modificarea denumirii** (cu excepția arhitecților): dacă denumirea calificării dumneavoastră, care îndeplinește criteriile minime de formare profesională, nu corespunde cu denumirea enumerată în anexa corespunzătoare la directivă;
- **un atestat care demonstrează o experiență profesională de cel puțin un an** în cazul în care sunteți o moașă cu pregătire de asistent medical generalist și cu o specializare ulterioară de 18 luni ca moașă;
- **un atestat din partea statului membru de origine, care demonstrează că ați exercitat în mod efectiv și legal profesia în cauză** (în general, timp de cel puțin trei ani consecutivi în ultimii cinci ani de dinainte de eliberarea atestatului):
 - dacă sunteți un medic, un asistent medical generalist, un medic dentist, un medic veterinar, o moașă sau un farmacist care s-a calificat înainte de data de referință prevăzută în anexa V la directivă și calificările dumneavoastră nu îndeplinesc cerințele minime de formare profesională, precum și în alte situații specifice prevăzute în directivă, de exemplu calificări obținute în țări care nu mai există, precum fosta Iugoslavie sau Cehoslovacie;
 - dacă sunteți un arhitect care nu are calificările prevăzute în anexa V sau în anexa VI, precum și în alte situații specifice prevăzute în directivă (de exemplu, calificări obținute în fosta Iugoslavie). În anumite cazuri, atestatul trebuie să precizeze și faptul că ați fost autorizat să utilizați titlul profesional de arhitect în statul membru de origine înainte de data specificată în directivă pentru statul membru în cauză.

Atestarea exercitării efective și legale a profesiei în cauză pentru perioada specificată în directivă vă permite să beneficiați de recunoașterea automată a calificărilor. Dacă nu îndepliniți criteriile pentru o astfel de atestare, calificările dumneavoastră vor fi evaluate în cadrul sistemului general de recunoaștere (a se vedea întrebările 51-62) sau în temeiul tratatului (a se vedea întrebarea 47).

Directiva nu impune nicio limită temporală de valabilitate a certificatului privind drepturile obținute odată ce este eliberat.

Acest certificat poate fi eliberat de orice stat membru (nu doar de statul membru în care s-a obținut diploma neconformă).

38c. Documente aplicabile exclusiv pentru profesiile din domeniile comerțului și industriei

Autoritatea competentă a statului membru în care doriți să exercitați o profesie poate solicita:

- **un atestat din partea organismului competent al statului membru de origine, care indică natura și durata activității pe care ați exercitat-o;**
- în anumite cazuri, vi se poate solicita, de asemenea, să furnizați **dovada formării dumneavoastră profesionale.**

38d. Documente aplicabile exclusiv pentru profesiile din sistemul general

Autoritatea competentă a statului membru în care doriți să exercitați o profesie poate solicita:

- **dovada că dețineți experiență profesională echivalentă cu cel puțin un an pentru profesia în cauză, exercitată cu normă întreagă:** această dovadă poate fi solicitată în cazul în care nici profesia și nici formarea profesională în cauză nu sunt reglementate în statul membru de origine, dar profesia este reglementată în statul membru gazdă (a se vedea întrebările 9 și 12), caz în care toate documentele ar trebui luate în considerare. Prin urmare, nu este necesar să depuneți un certificat de la o autoritate competentă. De exemplu, statul membru gazdă trebuie să accepte fluturași de salariu sau atestate de la angajatori, fiind, de asemenea, important ca documentele să identifice în mod clar activitatea dumneavoastră profesională și să demonstreze că ați exercitat această activitate timp de cel puțin un an;
- **informații despre formarea dumneavoastră profesională,** dar numai în măsura necesară pentru a determina eventuala existență a unor diferențe substanțiale între aceasta și formarea națională necesară; în general, trebuie să furnizați doar următoarele informații: durata totală a studiilor, disciplinele studiate și nivelul acestor studii, raportul dintre teorie și practică.

38e. Documente care pot fi solicitate în cadrul procedurii EPC

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), vi se poate solicita să încărcăți copiile unuia sau mai multor **documente menționate la punctele 38a, 38b sau 38d de mai sus** (după caz) prin intermediul instrumentului EPC online, în cazul în care statul membru gazdă solicită aceste documente.

În plus, vi se poate solicita să faceți **dovada stabilitărilor dumneavoastră legale** dacă autoritatea din țara dumneavoastră de origine nu este în măsură să confirme stabilirea dumneavoastră legală (acest lucru nu este necesar dacă sunteți complet calificat, dar încă nu v-ați stabilit în mod legal la momentul depunerii cererii pentru EPC fiindcă, de exemplu, sunteți un absolvent complet calificat, dar nu ați parcurs încă formalitățile de înregistrare).

De asemenea, în conformitate cu normele privind EPC, autoritatea țării de origine nu vă poate solicita niciun certificat, atestat sau document în cazul în care această autoritate a fost desemnată ca fiind responsabilă pentru eliberarea acestor documente în temeiul legislației naționale. În aceste cazuri, autoritatea în cauză va încărca direct documentele necesare în dosarul dumneavoastră EPC. Pentru informații specifice despre cerințele referitoare la documentele necesare emiterii EPC în țara gazdă, consultați **simulatorul de documente necesare pentru a solicita un EPC**, disponibil în secțiunea dedicată a site-ului **Europa ta** (a se vedea întrebarea 14).

39. Puteți furniza din proprie inițiativă documente suplimentare și este util să procedați astfel?

Dacă profesia dumneavoastră se încadrează în sistemul general, este în interesul dumneavoastră să furnizați cât mai multe informații posibil autorității competente, în privința următoarelor aspecte: experiență profesională, formare profesională suplimentară sau programe de învățare pe tot parcursul vieții, seminarii și alte cursuri urmate pe lângă pregătirea inițială. Acest lucru ar putea facilita recunoașterea calificărilor dumneavoastră și v-ar putea ajuta să evitați susținerea unui test de aptitudini integral sau parțial ori parcurgerea unei perioade de adaptare înainte de recunoașterea calificării dumneavoastră (a se vedea întrebările 52 și 53).

Dacă nu furnizați aceste informații, autoritatea are totuși obligația de a lua o decizie, dar va face acest lucru pe baza informațiilor disponibile.

40. Poate autoritatea competentă a statului membru gazdă să solicite documentele originale sau copii legalizate?

Autoritatea statului membru gazdă nu vă poate solicita să depuneți documentele originale. Cu toate acestea, poate solicita copii legalizate ale

documentelor importante, cum ar fi calificările profesionale și documentele care dovedesc experiența profesională.

Dacă nu puteți furniza copii legalizate ale unuia sau mai multora dintre aceste documente, autoritatea trebuie să verifice ea însăși autenticitatea documentului, în colaborare cu autoritatea statului membru în care sunteți stabilit în mod legal.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), vi se poate solicita să încărcați copii legalizate prin intermediul instrumentului EPC online numai dacă țara dumneavoastră de origine nu a fost în măsură să verifice valabilitatea și autenticitatea documentelor dumneavoastră după primirea cererii dumneavoastră complete și numai dacă țara gazdă impune prezentarea de copii legalizate. În orice caz, autoritatea nu poate solicita copii legalizate de la bun început, fără să fi încercat să verifice mai întâi documentele. Autoritatea din țara de origine vă va informa despre necesitatea furnizării de copii legalizate prin intermediul instrumentului EPC online.

41. Trebuie să depuneți traduceri ale tuturor documentelor?

Autoritatea competentă a statului membru gazdă nu poate solicita ca documentele să fie traduse decât dacă acestea sunt necesare într-adevăr pentru analiza cererii dumneavoastră de recunoaștere a calificărilor.

Autoritatea poate solicita traduceri autorizate numai pentru documente importante.

Exemple de traduceri autorizate: calificări profesionale, certificate eliberate de autoritățile competente care atestă experiența profesională.

Cu toate acestea, dacă sunteți un medic, un asistent medical generalist, un medic dentist, o moașă, un medic veterinar, un farmacist sau un arhitect a cărui calificare este inclusă în anexa V la Directiva 2005/36/CE, este posibil ca traducerea calificărilor dumneavoastră profesionale să nu fie necesară, deoarece autoritatea trebuie doar să verifice dacă denumirea calificărilor dumneavoastră corespunde cu denumirile enumerate în anexa V sau în anexa VI în limba națională. Dacă diploma nu este enumerată în anexa V, ar putea fi necesară o traducere.

Autoritatea statului membru gazdă nu poate solicita traduceri autorizate ale documentelor standard precum cărți de identitate, pașapoarte etc.

Aveți libertatea de a alege legalizarea traducerii documentelor dumneavoastră de către o autoritate competentă a statului membru de origine al dumneavoastră sau a statului membru gazdă. În orice caz, autoritatea statului membru gazdă are obligația de a accepta traduceri legalizate de o autoritate competentă din statul membru de origine al dumneavoastră.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), vi se poate solicita să încărcați traduceri ale documentelor prin intermediul instrumentului EPC online numai dacă traduceri sunt solicitate de țara gazdă și numai pentru documentele a căror traducere poate fi solicitată de statul membru gazdă în temeiul normelor EPC. Autoritățile nu pot solicita traduceri ale următoarelor documente în cadrul procedurii EPC:

- dovada cetățeniei (pașaport sau carte de identitate);
- dovezi ale calificărilor oficiale enumerate în anexa V la Directiva 2005/36/CE, eliberate de statul de origine;
- certificate eliberate de un organism național competent din țara dumneavoastră de origine, de exemplu:
 - certificate de drepturi obținute, certificate de conformitate, certificate privind schimbarea denumirii calificării;
 - certificate de stabilire legală; și
 - certificate care atestă faptul că nu există interdicții de exercitare a profesiei sau suspendări și/sau condamnări penale pe numele dumneavoastră.

42. În ce termen ar trebui analizată cererea dumneavoastră de recunoaștere a calificărilor?

În primul rând, autoritatea competentă a statului membru gazdă trebuie să confirme primirea cererii dumneavoastră în termen de o lună de la primire și să vă informeze cu privire la eventuale documente lipsă.

Autoritatea respectivă ar trebui să ia o decizie justificată:

- cât mai curând posibil după ce ați depus cererea completă;
- în termen de cel mult trei luni pentru cazurile care intră sub incidența regulilor de recunoaștere automată (a se vedea întrebările 44-47); și
- în termen de cel mult patru luni pentru cazurile care intră sub incidența regulilor generale de recunoaștere a diplomelor (a se vedea în-

trebările 51-64) și a regulilor de recunoaștere automată a experienței profesionale (a se vedea întrebările 48-50).

Pentru cazul în care autoritatea nu respectă termenul, a se vedea întrebarea 65.

Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), autoritatea țării dumneavoastră de origine vă informează dacă lipsesc documente în termen de o săptămână de la primirea cererii dumneavoastră. După ce ați furnizat toate documentele solicitate și autoritatea le-a verificat validitatea și autenticitatea, aceasta transmite dosarul dumneavoastră autorității țării gazdă în termen de o lună. Autoritatea țării gazdă ia o decizie finală în termen de o lună (în cazul recunoașterii automate – a se vedea întrebările 43-44) sau de două luni (în cazul sistemului general de recunoaștere – a se vedea întrebarea 45). Dacă acest lucru este justificat, perioada poate fi prelungită de două ori cu câte două săptămâni.

43. Care sunt drepturile dumneavoastră atunci când vi se acordă recunoașterea calificărilor?

Recunoașterea calificărilor vă conferă dreptul de a exercita profesia în cauză. Puteți începe să exercitați profesia sub rezerva aceluiași condiții care li se aplică resortisanților statului membru gazdă. Prin urmare, puteți exercita profesia sub rezerva aplicării aceluiași legi, reglementări, dispoziții administrative și coduri de practică profesională pe care trebuie să le respecte și resortisanții statului membru gazdă. În special, va trebui să vă asigurați că activitățile dumneavoastră se mențin în sfera de aplicare a profesiei respective în țara gazdă. Dacă exercitați profesia ca angajat remunerat, puteți candida la locuri de muncă în statul membru gazdă și puteți participa la procedurile de selecție a angajaților (interview, examinarea candidaturii, concurență deschisă etc.) în același mod ca și deținătorii de calificări naționale.

În temeiul legislației naționale a unui stat membru gazdă, este posibil ca orice persoană care dorește să exercite profesia în cauză să aibă obligația de a obține o autorizație, inclusiv de a solicita, eventual, reînnoirea acesteia, sau de a se înregistra pe lângă un organism sau într-un registru profesional. În cazul prestării temporare și ocazionale de servicii, această obligație trebuie să ia forma unei înregistrări temporare automate sau a unei apartenențe pro forma la organisme profesionale; aceste proceduri sunt gratuite și nu generează întârzieri sau complicații în prestarea serviciului.

În mod similar, dacă obțineți un EPC (a se vedea întrebarea 14), vi s-ar putea aplica anumite verificări ulterioare (cum ar fi o cerință de înregistrare pe lângă o asociație profesională sau un organism de stat) înainte să puteți exercita profesia în cauză.

B.2 Profesii sectoriale

Acestea sunt profesiile pentru care s-au introdus cerințe minime comune de formare profesională în întreaga UE: medic cu pregătire medicală de bază, medic generalist și medic specialist, asistent medical generalist, medic dentist și medic dentist specialist, medic veterinar, farmacist și arhitect. Diplomele relevante sunt enumerate în anexa V la Directiva 2005/36/CE⁹, în limba statului membru care eliberează diploma.

44. Cum se analizează cererea dumneavoastră?

În principiu, dacă diploma dumneavoastră se regăsește în lista din anexa V la Directiva 2005/36/CE, calificările intră sub incidența regulilor de recunoaștere automată a diplomelor (a se vedea întrebările 45 și 47). Drept urmare, autoritatea competentă a statului membru gazdă nu poate verifica conținutul formării dumneavoastră, ceea ce înseamnă că este posibil să nu vă solicite documentația care să precizeze acest conținut.

În principiu, directiva nu se aplică dacă ați obținut calificările într-o țară terță¹⁰. Cu toate acestea, dacă ați obținut deja recunoașterea inițială a calificărilor într-un stat membru și ulterior ați exercitat profesia în cauză timp de cel puțin trei ani pe teritoriul acestui stat, recunoașterea calificărilor dumneavoastră va fi tratată în cadrul sistemului general de recunoaștere (a se vedea întrebările 47 și 51-64). O diplomă obținută într-o țară terță nu poate fi recunoscută în mod automat în UE, deoarece nu este enumerată în anexa V la directivă.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), cererea dumneavoastră va fi analizată de autoritățile din două state membre. Autoritatea din țara dumneavoastră de origine va verifica dacă cererea dumneavoastră este completă (în termen de o săptămână) și dacă documentele dumneavoastră sunt valabile (în termen de o lună), iar autoritatea țării gazdă va evalua conținutul cererii dumneavoastră pentru un EPC

după ce primește cererea dumneavoastră completă de eliberare a EPC de la autoritatea din țara de origine (în termen de o lună).

45. Ce condiții trebuie să îndepliniți pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor?

- **Medic cu pregătire medicală de bază, medic generalist și medic specialist, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar și farmacist**

Trebuie să dețineți una dintre calificările enumerate în anexa V la Directiva 2005/36/CE (cu alte cuvinte, calificarea oficială și orice certificat însoțitor al acesteia). Această calificare atestă o pregătire care îndeplinește cerințele minime de formare profesională stabilite prin Directiva 2005/36/CE în ceea ce privește stagiile de formare care au început după data de referință menționată în anexa V la directivă (pentru calificarea și statul membru în cauză). Data de referință este de obicei data la care statul membru respectiv a aderat la UE sau data la care a intrat în vigoare actul juridic relevant.

Exemplu: Sunteți un medic spaniol care deține calificarea oficială „Titulo de Licenciado en Medicina y Cirugia” și ați început studiile pentru obținerea acestei calificări după 1 ianuarie 1986 (a se vedea anexa V punctul 5.1.3); această calificare atestă o formare profesională conformă cu directiva; prin urmare, beneficiați de recunoașterea automată a calificărilor.

- **Moașă**

Trebuie să dețineți calificarea menționată în anexa V la Directiva 2005/36/CE (cu alte cuvinte, calificarea oficială și orice certificat însoțitor al acesteia). Această calificare ar trebui să ateste o pregătire care îndeplinește cerințele minime de formare profesională stabilite prin Directiva 2005/36/CE. Acest lucru este valabil de obicei în cazul în care formarea dumneavoastră profesională a început după data de referință menționată în anexa V la directivă (pentru calificarea și statul membru în cauză).

Dacă beneficiați sau nu de recunoașterea automată a calificărilor depinde de tipul de cursuri de pregătire pe care le-ați urmat.

⁽⁹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1517331795984&uri=CELEX%3A02005L0036-20171201>

⁽¹⁰⁾ Aceasta se referă la alte țări decât cele menționate la întrebarea 3.

Dacă dețineți dovada calificării oficiale ca moașă menționată la punctul 5.5.2 din anexa V la Directiva 2005/36/CE și:

- ați urmat un curs cu normă întreagă de calificare ca moașă care a durat cel puțin trei ani și a inclus minimum 4 600 de ore de pregătire teoretică și practică, cu asigurarea a cel puțin o treime din durata minimă alocată pregătirii clinice; sau
- ați urmat un curs cu normă întreagă de calificare ca moașă care a durat cel puțin doi ani și a inclus minimum 3 600 de ore de pregătire, accesul la acest curs fiind condiționat de deținerea unei calificări oficiale ca asistent medical generalist, menționată la punctul 5.2.2 din anexa V; sau
- ați urmat un curs cu normă întreagă de calificare ca moașă care a durat cel puțin 18 luni și a inclus minimum 3 000 de ore, accesul la acest curs fiind condiționat de deținerea unei calificări oficiale ca asistent medical generalist, menționată la punctul 5.2.2 din anexa V, și aveți cel puțin un an de experiență profesională acumulată după finalizarea acestei formări,

veți beneficia de recunoașterea automată a calificărilor.

■ Arhitect

Dacă beneficiați sau nu de recunoașterea automată a calificărilor depinde de tipul de cursuri de pregătire pe care le-ați urmat.

Pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor, trebuie să dețineți una dintre calificările enumerate în anexa V la Directiva 2005/36/CE (cu alte cuvinte, calificarea oficială și orice certificat însoțitor al acesteia). Această calificare ar trebui să ateste o pregătire care îndeplinește cerințele minime de formare profesională stabilite prin Directiva 2005/36/CE. Acest lucru este valabil de obicei în cazul în care formarea dumneavoastră profesională a început cel mai devreme în anul universitar de referință menționat în anexa V la directivă (pentru calificarea și statul membru în cauză).

Exemplu: Sunteți un arhitect spaniol care a obținut calificarea oficială „Título oficial de arquitecto” de la Universitatea Europeană din Madrid. Dacă v-ați început studiile cel mai devreme în anul universitar 1998-1999 (a se vedea anexa V punctul 5.1.7), puteți beneficia de recunoașterea automată a calificărilor.

Pe de altă parte, dacă sunteți un arhitect italian care a obținut calificarea oficială „Laurea specialistica in architettura” de la Universitatea Politehnică din Bari și v-ați început studiile cel mai devreme în anul universitar 1999-2000, dar încă nu ați obținut „Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione”, care este necesară în Italia pe lângă calificarea oficială (a se vedea anexa V punctul 5.1.7), nu puteți beneficia de recunoașterea automată a calificărilor.

46. Beneficiați de recunoașterea automată a calificărilor dacă ați obținut calificarea înainte ca țara dumneavoastră să intre în UE?

- **Medic cu pregătire medicală de bază, medic generalist și medic specialist, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist**

În cazul în care calificarea dumneavoastră atestă o pregătire pe care ați început-o înainte de data de referință menționată în anexa V la directivă (de exemplu, înainte de 1 mai 2004 pentru un asistent medical generalist din Cehia – anexa V punctul 5.2.2), iar această pregătire nu îndeplinește cerințele minime aplicabile, puteți totuși să vă calificați pentru recunoașterea automată dacă puteți dovedi – pe baza unui atestat din partea statului membru de origine – că ați exercitat în mod efectiv și legal profesia în cauză timp de cel puțin trei ani consecutivi în ultimii cinci ani de dinaintea eliberării atestatului. Acesta este principiul general al drepturilor obținute, astfel cum este prevăzut la articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2005/36/CE. Directiva nu impune nicio limită temporală de valabilitate a certificatelor privind drepturile obținute odată eliberate.

Este posibil ca dispozițiile generale privind drepturile obținute menționate mai sus să nu se poată aplica în cazul anumitor profesii/țări dacă Directiva 2005/36/CE conține dispoziții mai specifice privind drepturile obținute. Prin urmare, este important să verificați fiecare situație particulară pentru a descoperi cerințele specifice, de exemplu consultând centrul de asistență (a se vedea întrebarea 71).

Exemplu: În cazul în care calificarea dumneavoastră intră sub incidența uneia dintre dispozițiile specifice privind drepturile de exercitare a unor profesii care au fost obținute în țări care au încetat să existe [de exemplu, calificările obținute în fosta Iugoslavie, în fosta Republică Democrată Germană sau în fosta Uniune Sovietică – a se vedea articolul 23 alineatele (2)-(5) din Directiva 2005/36/CE], trebuie să îndepliniți condițiile specifice cu privire la experiența profesională și să prezentați documente justificative pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor, de exemplu cinci din șapte ani pentru medicii veterinari estonieni.

Exemplu: Pentru asistenții medicali generaliști, regulile generale privind drepturile obținute prevăzute la articolul 23 alineatul (1) se aplică numai dacă activitățile profesionale în cauză au inclus responsabilitatea deplină pentru planificarea, organizarea și administrarea îngrijirilor medicale acordate pacientului.

■ Arhitect

În cazul în care calificarea dumneavoastră atestă un curs de pregătire pe care l-ați început înainte de anul universitar de referință menționat în anexa V la directivă pentru calificarea și statul membru în cauză (de exemplu, înainte de 2007-2008 în cazul unui arhitect maltez – anexa V punctul 5.7.1) și chiar dacă această formare nu respectă cerințele minime stabilite în Directiva 2005/36/CE, puteți beneficia totuși de recunoașterea automată a calificărilor pe baza drepturilor obținute dacă dețineți calificarea menționată de statul membru în cauză în anexa VI la Directiva 2005/36/CE (și anume calificarea oficială și orice certificat însoțitor al acesteia). Pregătirea dumneavoastră ar fi trebuit să înceapă cel mai devreme în anul universitar de referință menționat în anexa V la directivă (pentru calificarea și statul membru în cauză).

Mai mult, în cazul în care calificarea dumneavoastră atestă un curs de formare care nu este prezentat nici în anexa V, nici în anexa VI la directivă, puteți beneficia totuși de recunoașterea automată a calificărilor dacă puteți dovedi – printr-un atestat din partea statului membru de origine – că ați fost autorizat să utilizați titlul profesional de arhitect în statul membru respectiv înainte de data prevăzută în directivă și că ați

exercitat în mod efectiv și legal profesia în cauză timp de cel puțin trei ani consecutivi în ultimii cinci ani de dinaintea eliberării atestatului. Cu toate acestea, în cazul în care calificarea dumneavoastră intră sub incidența uneia dintre dispozițiile privind drepturile specifice obținute (de exemplu, calificările obținute în fosta Iugoslavie sau în fosta Republică Democrată Germană), trebuie să îndepliniți condițiile cerute cu privire la experiența profesională și să prezentați documente justificative pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor.

Directiva nu impune nicio limită temporală de valabilitate a certificatului privind drepturile obținute odată eliberat.

Acest certificat poate fi eliberat de orice stat membru (nu doar de statul membru în care s-a obținut diploma neconformă).

47. Ce procedură de recunoaștere a calificărilor se aplică dacă nu sunteți eligibil pentru recunoașterea automată?

Dacă nu vi se aplică regulile de recunoaștere automată descrise la întrebările 45 și 46, se aplică în principiu sistemul general de recunoaștere menționat la articolul 10 din Directiva 2005/36/CE (a se vedea întrebările 51-62).

În situația excepțională în care nu ar fi aplicabilă nicio regulă de recunoaștere în temeiul Directivei 2005/36/CE (a se vedea întrebarea 52 punctul 3), aveți dreptul să obțineți recunoașterea calificărilor în temeiul articolului 45 din TFUE (libera circulație a lucrătorilor) sau în temeiul articolului 53 din TFUE (libertatea de stabilire). În aceste cazuri, autoritatea competentă a statului membru gazdă trebuie să compare pregătirea de care ați beneficiat cu pregătirea oferită la nivel național în statul membru respectiv, luând în considerare experiența dumneavoastră profesională și orice formare suplimentară pe care ați parcurs-o. Dacă pregătirea dumneavoastră corespunde doar parțial, vi se poate solicita să compensați aceste diferențe, de exemplu prin susținerea unui test sau prin parcurgerea unui stagiu practic sau a unui curs suplimentar de formare, în funcție de normele naționale.

În temeiul recunoașterii bazate pe TFUE, nu beneficiați de garanțiile procedurale prevăzute în directivă, cum ar fi termenele și limitarea costurilor.

B.3 Profesii din domeniul comerțului, al industriei sau al gestionării afacerilor

Dacă doriți să exercitați o profesie enumerată în anexa IV la Directiva 2005/36/CE, puteți beneficia de recunoașterea automată a calificărilor dumneavoastră pe baza experienței profesionale dacă îndepliniți condițiile prevăzute în directivă.

48. Cum se analizează cererea dumneavoastră?

Pe baza documentelor pe care le-ați depus, autoritatea competentă a statului membru gazdă verifică mai întâi dacă îndepliniți condițiile necesare pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor.

49. Ce condiții trebuie să îndepliniți pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor?

În funcție de profesia pe care doriți să o exercitați, condițiile privind experiența profesională (eventual însoțite de condiții legate de formare) sunt definite la articolele 17, 18 sau 19 din directivă. Această experiență trebuie să fie legată de profesia pe care doriți să o exercitați în statul membru gazdă. Directiva definește această experiență după forma de încadrare în muncă (lucrător care desfășoară o activitate independentă, angajator, angajat etc.) și durată (numărul de ani de experiență, data la care această experiență s-a încheiat etc.). În anumite cazuri, directiva prevede, de asemenea, necesitatea unei calificări preliminare recunoscute.

Exemplu: Activitățile de cosmetică sunt incluse în lista III punctul 4 din anexa IV la directivă. Prin urmare, se aplică articolul 19 din directivă. Dacă aveți cel puțin trei ani consecutivi de experiență profesională ca lucrător independent în domeniul cosmeticii în Germania și această experiență s-a încheiat cu mai puțin de 10 ani în urmă, puteți beneficia de recunoașterea automată a calificării în Grecia doar pe baza experienței dumneavoastră profesionale.

Exemplu: Activitățile de coafură sunt incluse în lista I punctul 3 din anexa IV și se aplică articolul 17. Dacă aveți cel puțin trei ani consecutivi de experiență profesională ca lucrător independent în domeniul coafurii, acest lucru nu vă califică în sine pentru a beneficia de recunoașterea automată a calificărilor în Grecia. Pentru aceasta, trebuie, de asemenea, fie să puteți dovedi prin documente pregătirea prealabilă de cel puțin trei ani care este recunoscută în Germania, fie să dovediți că ați fost angajat pe un post de coafor timp de cel puțin cinci ani. De asemenea, puteți beneficia de recunoașterea automată a calificărilor dacă aveți cel puțin șase ani consecutivi de experiență de lucru în coafură în Germania, fie ca lucrător independent, fie ca angajator, sau patru ani de experiență precedați de cel puțin doi ani de formare profesională recunoscută.

50. Ce procedură se aplică dacă nu vi se poate acorda recunoașterea automată a calificărilor?

Dacă activitatea pe care doriți să o exercitați în statul membru gazdă este inclusă în anexa IV la directivă, dar nu îndepliniți condițiile necesare pentru a beneficia de recunoașterea automată pe baza experienței profesionale, atunci se aplică regulile generale privind recunoașterea calificărilor profesionale (a se vedea întrebările 51-64).

Exemplu: Dacă sunteți un cosmetician care nu îndeplinește numărul de ani de experiență necesar, se aplică regulile generale privind recunoașterea.

B.4 Profesii vizate de sistemul general

Acest sistem de recunoaștere include toate profesiile care nu pot beneficia de unul dintre cele două sisteme de recunoaștere automată descrise la punctele B.2 și B.3.

51. Cum se analizează cererea dumneavoastră?

1) Autoritatea competentă responsabilă pentru verificarea calificărilor dumneavoastră va verifica mai întâi dacă le-ați obținut într-un stat membru care reglementează profesia pentru care solicitați recunoașterea calificărilor.

Dacă statul membru în care ați obținut calificările nu reglementează această profesie și nici pregătirea pentru această profesie, autoritatea are dreptul de a vă solicita să demonstrați că ați exercitat profesia în cauză timp de cel puțin un an pe parcursul ultimilor 10 ani (a se vedea întrebările 9 și 12).

Dacă nu puteți furniza această dovadă sau nu aveți această experiență profesională, autoritatea competentă nu este obligată să aplice dispozițiile Directivei 2005/36/CE în cazul cererii dumneavoastră de recunoaștere a calificărilor și va decide cu privire la cererea dumneavoastră în temeiul legislației naționale, în conformitate cu TFUE.

Dacă ați obținut calificările într-o țară terță, autoritatea va verifica dacă ați exercitat într-adevăr profesia în cauză timp de cel puțin trei ani în statul membru care v-a recunoscut primul calificările. Această experiență profesională ar trebui să fie atestată de un certificat eliberat de statul membru respectiv – puteți beneficia de dispozițiile directivei numai dacă este îndeplinită această condiție (a se vedea întrebările 5, 6 și 44).

2) Autoritatea va compara apoi pregătirea dumneavoastră cu pregătirea națională pentru a verifica dacă există diferențe substanțiale. Diferențele substanțiale se referă la diferențe majore în privința aspectelor care fac obiectul pregătirii și care sunt esențiale pentru exercitarea profesiei sau la diferențe majore în privința uneia sau mai multor activități profesionale aferente profesiei reglementate de statul membru gazdă, care nu se regăsesc în cadrul profesiei corespunzătoare din statul membru de origine al dumneavoastră.

Dacă autoritatea identifică diferențe substanțiale între pregătirea dumneavoastră și pregătirea națională, atunci ar trebui să verifice dacă aceste diferențe pot fi compensate de experiența dumneavoastră profesională sau de orice altă pregătire suplimentară pe care ați parcurs-o. Din acest motiv este important să furnizați cât mai multe informații posibil.

După efectuarea acestor verificări, autoritatea va lua o decizie, care trebuie să fie justificată.

Dacă optați pentru solicitarea unui EPC (a se vedea întrebarea 14), cererea dumneavoastră va fi analizată de autoritățile din două state membre. Autoritatea din țara dumneavoastră de origine va verifica dacă cererea dumneavoastră este completă (în termen de o săptămână) și dacă documentele dumneavoastră sunt valabile (în termen de o lună), iar autoritatea țării gazdă va evalua conținutul cererii dumneavoastră pentru un EPC după ce primește cererea dumneavoastră com-

pletă de eliberare a EPC de la autoritatea din țara de origine (în termen de două luni).

52. Ce decizii poate lua autoritatea competentă?

1) Poate decide să vă recunoască calificările (a se vedea, de asemenea, întrebarea 43).

2) Este posibil să vă solicite să luați măsuri compensatorii (a se vedea, de asemenea, întrebările 53 și 54) dacă identifică diferențe substanțiale între pregătirea dumneavoastră și formarea națională care nu pot fi compensate de experiența dumneavoastră profesională și/sau de pregătirea suplimentară pe care ați parcurs-o.

3) Poate să refuze recunoașterea calificărilor și să decidă să nu vă acorde accesul la exercitarea profesiei. Cu toate acestea, poate refuza recunoașterea calificărilor doar în cazuri excepționale. De exemplu, un refuz ar fi justificat dacă se dovedește că profesia pentru care ați solicitat recunoașterea calificărilor nu este echivalentă cu cea pentru care sunteți calificat (a se vedea întrebarea 11).

De asemenea, poate să vă refuze accesul la exercitarea profesiei dacă acest acces este condiționat de deținerea unei diplome universitare (cu studii de cel puțin patru ani), iar dumneavoastră dețineți doar calificări la nivel de învățământ primar sau secundar, aveți doar o experiență profesională limitată sau ați urmat un curs de pregătire foarte scurt (de exemplu, de câteva săptămâni) certificat de o autoritate.

În aceste cazuri, autoritatea nu este obligată să aplice directiva, dar, în temeiul articolului 45 din TFUE sau în temeiul articolului 53 din TFUE, este obligată să evalueze dacă și în ce condiții vi se poate permite exercitarea profesiei. În acest sens, va compara pregătirea dumneavoastră cu formarea națională și trebuie să țină seama de experiența dumneavoastră profesională și de orice formare suplimentară. În cadrul acestei evaluări, autoritatea nu se limitează la măsurile compensatorii prevăzute în directivă.

4) Poate decide să vă acorde acces parțial la exercitarea profesiei. Trebuie să îndepliniți următoarele trei condiții:

- să fiți complet calificat pentru exercitarea profesiei în statul membru de origine al dumneavoastră;
- diferența de studii trebuie să fie atât de vastă, încât susținerea unui test de aptitudini sau instituirea unei perioade de adaptare nu ar fi suficientă pentru a depăși acest decalaj;

- activitățile trebuie să fie separabile în mod clar.

Dacă îndepliniți aceste condiții, accesul parțial poate fi refuzat numai dacă este justificat de anumite motive de sănătate sau siguranță publică.

5) Dacă solicitați un EPC (a se vedea întrebarea 14), autoritatea țării gazdă poate lua una dintre următoarele decizii:

- emite un EPC (recunoscându-vă astfel calificările);
- solicită măsuri compensatorii;
- refuză să emită un EPC (refuzând astfel să vă recunoască calificările); sau
- vă acordă acces parțial la exercitarea profesiei în cauză.

Reguli prezentate mai sus se aplică și cu privire la obiectul exact al evaluării.

53. Ce se întâmplă dacă există o diferență substanțială între studiile parcurse în vederea exercitării aceleiași profesii?

Autoritatea competentă vă poate impune să dați un test de aptitudini sau să parcurgeți o perioadă de adaptare de maximum trei ani. Testul de aptitudini trebuie organizat în termen de șase luni de la luarea deciziei.

54. Se poate alege între o perioadă de adaptare și un test de aptitudini?

În principiu, da. Puteți alege fie testul de aptitudini, fie perioada de adaptare. Există totuși excepții de la acest principiu, iar statul membru gazdă are dreptul să aleagă pentru dumneavoastră în următoarele cazuri:

- profesii juridice;
- profesii pentru care au fost introduse cerințe minime comune de formare, dar care nu beneficiază de recunoașterea automată a calificărilor (a se vedea întrebările 44-47);
- deținători de calificări eliberate în țări terțe, care au trei ani de experiență în exercitarea profesiei pe teritoriul statului membru care a recunoscut dovezile;
- profesii din domeniile comerțului, industriei sau gestionării afacerilor menționate în anexa IV la Directiva 2005/36/CE, care nu beneficiază de recunoașterea automată a calificărilor (a se vedea întrebările 48-50); situația în care doriți să vă stabiliți ca lucrător

independent sau ca angajator dacă activitatea dumneavoastră profesională presupune cunoașterea și aplicarea normelor naționale specifice în vigoare, în măsura în care și resortisanților statului în cauză li se solicită același lucru;

- atunci când calificarea necesară în statul membru gazdă constă într-o diplomă care implică studii cu o durată de la unu până la patru ani, iar dumneavoastră dețineți calificări la nivel de învățământ primar sau secundar sau aveți doar o experiență profesională limitată sau ați urmat doar un curs de pregătire foarte scurt (de exemplu, de câteva săptămâni) certificat de o autoritate. În această situație și atunci când durata studiilor superioare este de trei sau patru ani în statul membru gazdă, vi se poate solicita să dați un test cumulativ și să parcurgeți o perioadă de formare profesională;
- atunci când calificarea necesară în statul membru gazdă este o diplomă pentru o perioadă de studii cuprinsă între patru și cinci ani și dacă dețineți o calificare care atestă finalizarea cu succes a unui curs de pregătire la nivel secundar, completat prin pregătire generală sau tehnică și/sau prin practică profesională;
- pentru următoarele profesii din următoarele state membre, autoritatea competentă are dreptul de a impune susținerea unui test de aptitudini:
 - Franța: instructor de schi, instructor de scufundări, instructor de parașutism, ghid montan de mare altitudine, instructor de speologie;
 - Austria: instructor de schi alpin, instructor de schi fond, ghid de schi, ghid montan;
 - Italia: instructor de schi, ghid montan;
 - Germania (Bavaria): instructor de schi, instructor de schi fond, ghid de munte și de schi;
 - Belgia: detectiv privat.

55. Cum vă puteți pregăti pentru testul de aptitudini sau pentru perioada de adaptare?

Pentru testul de aptitudini, autoritatea competentă sau centrul de asistență vă poate oferi informații despre cursurile pregătitoare, liste de lecturi recomandate și/sau eșantioane de test (dacă există).

Pentru perioada de adaptare, autoritatea competentă sau centrul de asistență vă poate informa cu privire la lecțiile învățate din stagiile finalizate cu succes sau vă poate oferi o listă de lecturi recomandate (dacă există).

56. Trebuie să organizați dumneavoastră perioada de adaptare?

Statul membru gazdă poate să încredințeze responsabilitatea organizării perioadelor de adaptare unităților autorizate și/sau supraveghetorilor de formare. Autoritatea competentă ar trebui să vă furnizeze o listă de unități/persoane responsabile pentru perioadele de adaptare aferente profesiei pe care doriți să o exercitați. În măsura posibilului, ar trebui să fiți liber să alegeți un supraveghetor de formare și locul unde va fi petrecută perioada de adaptare.

În orice caz, condițiile care caracterizează perioada de adaptare nu ar trebui să fie prea restrictive.

Perioada de adaptare nu ar trebui să fie atât de îndepărtată în timp încât să creeze un obstacol.

57. Ce presupune perioada de adaptare?

Perioada de adaptare este monitorizată de un profesionist calificat și poate fi însoțită de o formare suplimentară. La sfârșitul acestui interval, se va evalua dacă perioada de adaptare a compensat diferențele de pregătire astfel încât autoritățile competente să vă poată acorda recunoașterea calificărilor. Prin urmare, este recomandabil să clarificați în prealabil ce activități ar trebui să desfășurați sub supraveghere și care dintre ele fac obiectul evaluării finale.

58. Veți fi plătit în perioada dumneavoastră de adaptare?

În cazul în care acest lucru este posibil în cadrul mecanismelor naționale ale țării gazdă, puteți fi remunerat pe parcursul perioadei de adaptare. Totuși, acest lucru nu constituie un drept. Statul membru gazdă este cel care vă stabilește statutul.

59. Ce implică testul de aptitudini?

Unicul scop al testului de aptitudini este să vă verifice cunoștințele profesionale; acest test poate aborda doar disciplinele esențiale pentru exercitarea profesiei, dar în cazul cărora au fost descoperite diferențe substanțiale. Aceste discipline trebuie să fie identificate în mod clar în decizia luată de autoritatea competentă. Ele pot include doar în mod excepțional cunoștințe privind regulile profesionale aplicabile profesiei în cauză.

Testul de aptitudini poate fi teoretic (de exemplu, un examen scris) sau practic (cum ar fi un test de schi pe pârtii) și poate dura mai mult de o zi.

60. Câte teste de aptitudini ar trebui organizate pe an?

În principiu, numărul testelor de aptitudini depinde de numărul de cereri primite. Dincolo de acest criteriu, autoritatea competentă ar trebui să organizeze cel puțin două teste de aptitudini pe an.

Pentru profesiile sezoniere, cum ar fi cea de instructor de schi, testele ar trebui să aibă loc în prima jumătate a sezonului.

61. Puteți susține testul de aptitudini de mai multe ori?

Da, ar trebui să vi se permită repetarea testului în cazul în care nu reușiți să îl promovați. Cu toate acestea, statul membru gazdă stabilește numărul de repetări posibile ale testului, ținând seama de normele aplicabile la nivel național.

62. În ce termen ar trebui autoritatea competentă să ia decizia în urma testului de aptitudini sau a perioadei de adaptare?

Directiva nu stabilește nicio perioadă specifică, dar autoritatea competentă trebuie să ia decizia cât mai repede posibil.

III. COSTURI

63. Vi se poate cere să contribuiți la costurile analizării cererii dumneavoastră în statul membru gazdă?

Nu vi se poate solicita nicio contribuție financiară pentru depunerea unei declarații ca parte a libertății de a presta servicii. De fapt, în acest caz, autoritatea statului membru gazdă nu are obligația de a analiza sau evalua nicio cerere (a se vedea punctul A.1 întrebarea 24).

În alte cazuri, trebuie să achitați o taxă pentru analizarea cererii dumneavoastră, de exemplu pentru stabilirea într-un stat membru gazdă. Cu toate acestea, suma în cauză nu poate depăși costul efectiv al procedurii și trebuie să fie comparabilă cu taxa plătită de resortisanții statului respectiv în circumstanțe similare.

Taxele pentru procedura EPC (a se vedea întrebarea 14) trebuie să fie, de asemenea, rezonabile,

proporționale și corespunzătoare costurilor suportate de autorități și nu trebuie să descurajeze solicitarea unui EPC. Pentru informații specifice cu privire la orice taxe care se pot aplica în cadrul procedurii EPC în țara dumneavoastră de origine și/sau în țara gazdă, consultați **simulatorul de documente necesare pentru a solicita un EPC**, disponibil în secțiunea dedicată a site-ului **Euro- pa ta** (a se vedea întrebarea 14).

64. Vi se poate solicita să contribuiți financiar la un test de aptitudini sau la o perioadă de adaptare?

Vi se poate solicita să achitați o sumă pentru organizarea testului de aptitudini sau a perioadei de adaptare. Cu toate acestea, suma în cauză nu poate depăși costul efectiv al procedurii și trebuie să fie comparabilă cu taxa plătită de resortisanții statului respectiv în circumstanțe similare.

IV. CONTESTAȚIA

65. Care sunt drepturile dumneavoastră cu privire la introducerea unei căi de atac?

Decizia de a respinge cererea dumneavoastră (sau de a vă solicita să luați măsuri suplimentare, cum ar fi un test de aptitudini sau o perioadă de adaptare) trebuie să explice motivele care au condus la acest rezultat. În caz contrar, aveți dreptul să solicitați autorității competente să vă comunice motivele sale. Dacă nu sunteți informați cu privire la motive – sau dacă doriți să le contestați – aveți dreptul de a introduce o cale de atac la o instanță sau tribunal din statul membru gazdă pentru a verifica dacă decizia este în conformitate cu dreptul UE.

În conformitate cu normele de stabilire (a se vedea **punctul II**), puteți, de asemenea, să formulați o contestație dacă nu s-a luat o decizie în termenul prevăzut. Nu aveți dreptul să vă exercitați profesia pe teritoriul statului membru gazdă câtă vreme nu s-a luat o decizie. În conformitate cu normele privind libertatea de a presta servicii

(a se vedea **punctul I**), nu este necesară totuși introducerea unei căi de atac în cazul în care nu s-a luat o decizie în termenul prevăzut, deoarece în acest caz aveți dreptul să prestați serviciul fără a fi necesar să așteptați adoptarea deciziei.

În unele state membre, puteți, de asemenea, să depuneți o contestație administrativă. **Centrul de asistență** vă poate oferi toate informațiile relevante despre posibilitățile de contestație la nivel național.

Deciziile autorităților competente care sunt adoptate ca parte a unei proceduri EPC (a se vedea întrebarea 14) pot să facă, de asemenea, obiectul contestațiilor în temeiul legislației naționale a țării care a adoptat o decizie.

Contestațiile intră în sfera de aplicare a legislației naționale, care include, printre altele, condițiile, formalitățile, procedurile de urmat și termenele care trebuie respectate. Vă recomandăm să vă familiarizați cu aceste reguli fără întârziere dacă intenționați să depuneți o contestație.

V. CERINȚE LINGVISTICE

66. Vi se poate solicita să cunoașteți limba statului membru gazdă?

Statul membru gazdă vă poate solicita să îi cunoașteți limba atunci când acest lucru este justificat de natura profesiei pe care doriți să o exercitați. În orice caz, cerințele lingvistice nu pot depăși ceea ce este necesar pentru exercitarea profesiei în cauză (vocabular, exprimare orală și/sau în scris, cunoștințe active și/sau pasive).

Indiferent dacă profesia este reglementată sau nu, este posibil ca cererea dumneavoastră să fie prelucrată în (una dintre) limbile oficiale ale statului membru gazdă și, cel mai probabil, orice test de aptitudini pe care vi se solicită să îl susțineți (a se vedea întrebările 53 și 54) va fi formulat, de asemenea, în limba respectivă. Cu toate acestea, nu vi se poate cere niciodată să cunoașteți mai mult de o limbă oficială a statului membru gazdă.

Procedura de recunoaștere a calificărilor dumneavoastră și de verificare a competențelor dumneavoastră lingvistice sunt două proceduri separate. În cadrul procedurii tradiționale sau EPC, recunoașterea calificărilor profesionale nu poate fi refuzată sau amânată pe motiv că nu aveți competențele lingvistice adecvate.

Cu toate acestea, există o excepție de la această regulă în cazul în care competențele lingvistice fac parte din calificare, de exemplu pentru un logoped sau un profesor care predă limba țării gazdă.

67. Se poate impune în mod sistematic un control lingvistic?

Statul membru gazdă nu poate verifica sistematic nivelul de cunoștințe lingvistice ale profesioniștilor care solicită recunoașterea calificărilor lor. Acest lucru este permis numai pentru profesiile

care au implicații asupra siguranței pacienților, cum ar fi cea de medic, de asistent medical etc. Pentru toate celelalte profesii, cunoștințele lingvistice pot fi verificate numai în cazuri de suspiciune serioasă și concretă și ar trebui să fie proporționale cu activitatea desfășurată.

Exemplu: Autoritatea competentă reușește cu greu să descifreze cererea dumneavoastră de recunoaștere a calificărilor sau reiese în timpul unei măsuri compensatorii că nu puteți comunica sau înțelege întrebările testului.

Trebuie remarcat faptul că „verificarea lingvistică” nu presupune neapărat un test. Aceasta înseamnă pur și simplu că autoritatea competentă vă poate solicita să furnizați documente care să demonstreze cunoștințele dumneavoastră lingvistice.

Următoarele documente ar putea constitui o dovadă a competențelor lingvistice:

- o copie după o calificare obținută în limba statului membru gazdă;
- o copie după o calificare care atestă cunoașterea limbii (limbilor) din statul membru gazdă, de exemplu, diplomă universitară, calificare din partea Camerei de comerț, calificări acordate de o instituție lingvistică recunoscută etc.;
- dovada experienței profesionale anterioare pe teritoriul statului membru gazdă.

Dacă nu puteți furniza niciunul dintre aceste documente sau dacă documentele nu relevă dovada nivelului dumneavoastră lingvistic sau nu sunt concludente, vi se poate solicita să susțineți un interviu sau un test (oral și/sau scris). Autoritatea competentă nu poate limita dovada acceptabilă de cunoaștere a limbii la un singur tip particular de certificat.

VI. MECANISME DE ALERTARE

68. Ce se întâmplă dacă autoritățile naționale din țara dumneavoastră de origine vă interzic să vă exercitați profesia sau vă aplică restricții în acest sens?

Înlesnirea mobilității profesioniștilor în întreaga Europă nu ar trebui să pericliteze protecția consumatorilor sau siguranța pacienților. Directiva 2005/36/CE conține dispoziții de instituire a unui mecanism de alertă pentru toate profesiile care implică acțiuni ce ar putea afecta siguranța pacienților sau pentru cele implicate în educarea copiilor. Dacă unui profesionist i s-a interzis, chiar și temporar, să își exercite profesia sau anumite părți ale acesteia, se va transmite o alertă către toate celelalte țări ale UE, pe post de avertizare timpurie.

Veți face obiectul unor alerte dacă vi s-a interzis să exercitați una dintre următoarele activități profesionale sau vi s-au impus restricții de exercitare a acestora (în cazul în care aceste profesii sunt reglementate în statul membru în care profesiați): medic de familie, medic generalist, medic specialist, asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specializat, medic veterinar, moașă, farmacist, alte profesii care au implicații asupra siguranței pacientului și profesii implicate în educarea copiilor.

69. Ce se întâmplă dacă se descoperă că ați folosit o diplomă falsă?

Veți face obiectul unei alerte dacă ați solicitat recunoașterea calificărilor dumneavoastră în

temeiul Directivei 2005/36/CE și ulterior o instanță constată că ați folosit dovezi falsificate ale calificărilor, indiferent de profesia reglementată pe care o exercitați.

70. Ce drepturi aveți ca profesionist în legătură cu care s-a trimis o alertă în statele membre?

Statul membru care trimite o alertă despre dumneavoastră către alte state membre trebuie să vă informeze în scris despre decizia sa de a trimite alerta concomitent cu transmiterea acesteia. Aveți dreptul de a contesta această decizie în conformitate cu legislația națională sau de a solicita anularea acesteia. De asemenea, aveți dreptul la despăgubiri pentru orice prejudicii provocate de eventuale alerte false care vă vizează și care au fost trimise în alte state membre.

Informațiile conținute în alertă sunt limitate în mod strict și nu implică neapărat consecințe automate pentru dumneavoastră în ceea ce privește exercitarea profesiei în alte state membre. Dacă statele membre care primesc alerta au nevoie de informații suplimentare, pot solicita detalii privind restricțiile sau interdicțiile sau detalii privind deciziile pe care se bazează acestea de la autoritatea care a inițiat alerta și pot lua o decizie în temeiul legislației naționale, pe baza informațiilor disponibile.

VII. PE CINE POT CONTACTA DACĂ APARE O PROBLEMĂ?

71. Cine vă poate oferi asistență la nivel național?

1) Puteți contacta [centrul de asistență național](#) al statului membru de origine sau al statului membru gazdă dacă aveți nevoie de ajutor pentru a obține recunoașterea calificărilor dumneavoastră profesionale.

2) De asemenea, puteți contacta [Europa ta – Consiliere](#).

Acest serviciu dispune de o echipă de **experți juridici independenți**, care vă pot oferi consiliere gratuită cu privire la drepturile dumneavoastră ca resortisant al UE. Răspunsurile sunt furnizate în limba dumneavoastră, în **termen de o săptămână** de când ați făcut solicitarea.

3) Dacă întâmpinați probleme specifice cu aplicația, puteți contacta, de asemenea, rețeaua SOLVIT.

SOLVIT este o rețea online de rezolvare a problemelor: statele membre folosesc acest instrument pentru a coopera și a găsi soluții pragmatice la problemele cauzate de aplicarea greșită a legislației privind piața unică de către autoritățile naționale. Există un centru SOLVIT în fiecare stat membru (precum și în Norvegia, Islanda și Liechtenstein). Aceste centre s-au angajat să identifice soluții la probleme în termen de 10 săptămâni și serviciile lor sunt gratuite. Cu toate acestea, termenele de depunere a contestațiilor la nivel național nu sunt suspendate dacă trimiteți un caz la SOLVIT. Pe de altă parte, dacă ați decis să inițiați o procedură în instanță la nivel național, nu mai puteți depune dosarul la SOLVIT.

CONTACTAȚI UE

În persoană

În întreaga Uniune Europeană există sute de centre de informare Europe Direct. Puteți găsi adresa centrului cel mai apropiat de dumneavoastră la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

La telefon sau prin e-mail

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană. Puteți accesa acest serviciu:

- apelând numărul gratuit 00 800 6 7 8 9 10 11 (unii operatori pot taxa aceste apeluri);
- apelând numărul standard: +32 22999696; sau
- prin e-mail, la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

GĂSIȚI INFORMAȚII DESPRE UE

Online

Informații despre Uniunea Europeană în toate limbile oficiale ale UE sunt disponibile pe site-ul Europa, la: https://europa.eu/european-union/index_ro

Publicații ale UE

Puteți descărca sau comanda publicații ale UE gratuite și contra cost la adresa: <https://op.europa.eu/ro/publications>. Mai multe exemplare ale publicațiilor gratuite pot fi obținute contactând Europe Direct sau centrul dumneavoastră local de informare (a se vedea https://europa.eu/european-union/contact_ro).

Dreptul UE și documente conexe

Pentru accesul la informații juridice din UE, inclusiv la ansamblul legislației UE începând din 1952 în toate versiunile lingvistice oficiale, accesați site-ul EUR-Lex, la: <http://eur-lex.europa.eu>

Datele deschise ale UE

Portalul de date deschise al UE (<http://data.europa.eu/euodp/ro>) oferă acces la seturi de date din UE. Datele pot fi descărcate și reutilizate gratuit, atât în scopuri comerciale, cât și necomerciale.

